

Θ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ακρωτηρίου 55 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - 2610 222.392
ΕΤΟΣ 6ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2013 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 300

"Δώσε το παρών", σήμερα Σάββατο 16/2/2013 στην πλατεία Γεωργίου

Αποκαλυπτικά ήταν τα στοιχεία που ανέφερε ο Αρχιμανδρίτης π. Αμβρόσιος Γκουρβέλος, προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού της Ευαγγελίστριας στην Πάτρας με αφορμή την καμπάνια για την ενίσχυση της Δημοτικής Ιματιοθήκης και της Τράπεζας Τροφίμων του Δήμου Πατρέων και της Ιεράς Μητρόπολης με τίτλο "Δώσε το παρών", που θα λάβει χώρα στην πλατεία Γεωργίου σήμερα Σάββατο 16/2/2013.

Ο π. Αμβρόσιος, εκπρόσωπος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου, είπε τα εξής:

ΣΕΛΙΔΑ 16

«Μήγαρις έχω άλλο στο νού μου πάρεξ Ελευθερία και Γλώσσα»

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

(Διον. Σολωμός)

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ο Υπουργός Υγείας κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος, εύχεται στον Σεβασμιώτατο κ.κ. Χρυσόστομο για τα οκτώ έτη Αρχιερατείας του

«Ο Εκκλησιολόγος» επικοινωνήσε με τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο, Άρκας στην καταγωγή, με αφορμή την όγδοη επέτειο εις Επίσκοπον χειροτονία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου.

Ο υπουργός, ενθυμούμενος τα μαθητικά τους χρόνια μας είπε: Ο Σεβασμιώτατος ήταν επιμελής και τακτικός και ήδη από τότε με εντυπωσίαζε η πληρότητα της σκέψης και η ρητορική δεινότητά του κατά τις συζητήσεις μας.

Όσον αφορά τα χαρίσματα του χαρακτήρος τού Επισκόπου μας ανέφερε τα εξής:

Ευχερώς διέκρινα την έμφυτη πραότητα, την παρρησία και την ευθύτητα, την φιλομάθεια και την ευφυΐα, την σεμνότητα λόγων και πράξεων, το λιτό και ταπεινό ήθος, το μαχητικό σθένος και την αγάπη για την Ορθοδοξία, την πατρίδα και τον συνάνθρωπο. Όλα τα ανωτέρω κατεδείκνυαν τις αρετές του σημερινού Ιεράρχου.

Στην ροή της συζητήσεως, ρωτήσαμε τον κ. Υπουργό εάν περίμενε ή τον αιφνιδίασε η εκλογή του Σεβασμιωτάτου στον Επισκοπικό θώκο της Αποστολικής Εκκλησίας των Πατρών.

Ανέμενα ότι θα εκλεγεί Μητροπολίτης λόγω της υποδειγματικής και πλούσιας Ιερατικής δράσης του στην Αρκαδία, αλλά και της ευρύτερης αναγνώρισης των ικανοτήτων του κατά τη διάρκεια της ευδόκιμης υπηρεσίας του στην Ιερά Σύνοδο. Ωστόσο, απετέλεσε εξαιρετικά ευχάριστη εξέλιξη η εκλογή του ως Μητροπολίτης Πατρών, ο οποίος κατά την τάξη της αποστολικής διαδοχής συνεχίζει στην τοπική Εκκλησία των Πατρών το έργο του Πρωτόκλητου Αποστόλου Αγίου Ανδρέα.

Στο τέλος της συζητήσεώς μας, ο κ. Λυκουρέντζος του ευχήθηκε υγεία, μακροήμερευση και ο άγιος Θεός να τον στηρίζει στο έργο του.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Πατρών

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛ. 12

Ο ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Εξελέγη την 19ην Φεβρουαρίου 2005 υπό της Σεπτής Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος και χειροτονήθη εις Επίσκοπον την επομένην 20ην Φεβρουαρίου εις τον Μητροπολιτικόν Ναόν Αθηνών υπο του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου.

8η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ

Εις πολλά και θεοτίμητα έτη αδελφέ μου...

Την 20η Φεβρουαρίου του 2005 η Εκκλησία της Ελλάδος, διά των τιμών ψήφων της Ιεραρχίας της, εξέλεξε Μητροπολίτη Πατρών τον τότε Αρχιγραμματέα της Ιεράς Συνόδου Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Χρυσόστομο Σκλήφα, τον και Ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως Μαντινείας και Κυνουρίας.

Τότε η Τρίπολις και η Πάτρα πανηγύρισαν και

εδέχθησαν χαράν μεγάλην και όχι αδίκως. Ο π. Χρυσόστομος από μικρό παιδί έζησε μέσα στο ράσο δίπλα στον ιερέα πατέρα του μακαριστό π. Ευθύμιο και στον επίσης μακαριστό πνευματικό του π. Γεώργιο Ρέκκα, εφημέριο του χωριού του Λουκά Μαντινείας.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιερισσού κ.κ. Θεόκλητος

Η όλη του βιοτή, λοιπόν, μοσχοβολά λιβάνι και σφραγίζεται από το κομποσκοίνι. Τα ψίχουλα του αντιδώρου και το ψαλτήρι του Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννου του Χρυσόστομου της γενετήρας του τον άνδρωσαν και διέπλυσαν χριστονοσταλγικά σύμπαντα τον έσω του άνθρωπο. Οικοδόμησαν μέσα του «πάσας τας μεθελκίωσεις Χριστού», πράγμα που εφάνη κατά τα έτη που έφηβος πλέον ως μαθητής Γυμνασίου στην Τρίπολη έδιδε μαρτυρίαν υπέρ της του Κυρίου πίστεως.

«Παιδαριουργόντα» τον απεκάλεσαν οι καθηγητές μας για την σωφροσύνη και την πηγαία του σεμνότητα, τόσο στη Μέση εκπαίδευση, όσο και στην Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλεως όπου εφοίτησε.

Και ήλθε η Θεολογική Σχολή και η χειροτονία του και η αδελφική αδιατάρακτη από τότε σχέση του με τον γράφοντα και το πέρασμα από την ηγουμενία της γεραράς των Βαρών Ιεράς Μονής.

Αυτά του τα χαρίσματα οκτώ χρόνια τώρα τα απολαμβάνει της Αχαιάς η Εκκλησία, η μεγάλη Εκκλησία των Πατρών. Ανάπλαση πνευματική και στελέχωση άριστη του Ιερού Κλήρου, ανύστακτο ενδιαφέρον για τον λαό του Θεού, θυσία για την μαθητιώσα και σπουδάζουσα νεολαία, φροντίδα για τον πεινώντα, τον γέροντα, τον άστεγο και τον μετανάστη, ανάπλαση των ιερών του Μονών και Ναών, παρεμβάσεις καιρίεις για ζητήματα φλέγοντα της Εκκλησίας και της Πατρίδος, διακριτική-ταπεινή εκκλησιαστική διακονία και παιδαγωγία, λελογισμένη και πρόσφορη χρήση της τεχνολογίας στα εκκλησιαστικά πράγματα. Χρισταγάπη μ' ένα λόγο για όλους και όλα και δη αφειδώλευτη.

Δεσπότη μου, αδελφέ μου, εις πολλά και θεοτίμητα έτη, να χαίρεσαι το ωμόφορο σου και να σκέπτης μ' αυτό τον λαό που της Εκκλησίας οι Επίσκοποι, με πρώτον τον Μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, σου εμπιστεύθηκαν, τον Αχαικό λεβέντη λαό που σε λατρεύει και σε έχει καμάρι, κι όχι άδικα...

Αδελφοποθήτως σε ασπάζομαι,
† Ο Ιερισσού Αγίου Όρους και Αρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

«Γνωριμία μέσα από ένα τραγούδι...» - π. Ιερόθεος Ανδρουτσόπουλος

Γύρισα τη θύμησή του νου λίγο καιρό πριν, εκεί σε μια εσχάτη της γλυκιάς μας Ελλάδος, στην «πονεμένη και ξεχασμένη» Λήμνο, τότε που υπηρετούσα την στρατιωτική μου θητεία. Τα πάντα εκεί κυλούσαν όμορφα. Οι μέρες, οι στιγμές, όλα ήταν μέσα στη γαλήνη του Θεού, στην ομορφιά του Παραδείσου. Μια εμπειρία μοναδική. Άλλη άποψη του κόσμου. Συναναστροφή με πολλούς και διάφορους. Ξεχωριστούς και παράξενους. Όλοι τους όμως είχαν, την δική τους «σκιά». Ο καθένας κάτι είχε να σου δώσει αλλά και εγώ είχα την ωραία ευκαιρία να αντλήσω από αυτούς. Δόξα τω Θεώ!

Ένα παιδί από τους συστρατιώτες μου, μια μέρα με πλησίασε και άνοιξε την καρδιά του, ίσως έψαχνε μια ευκαιρία να μιλήσει, να πει αυτό, που οι άλλοι του στερούσαν το δικαίωμα να κάνει. Και το έπραξε. Με βαθιά

συγκίνηση θυμήθηκε τον πρόωρο θάνατο, του πιο στενού του φίλου. Από τί ασθένεια; Μη ρωτήσετε. Από καρκίνο... Ηλικία: 19 χρονών... Το όνομά του: Ιωάννης... Τι φοβερό! Συγκλονιστικό στο άκουσμα! Τραγικό ως εμπειρία! Αλλά ας είναι. Κάτι βγαίνει μέσα από αυτή την ιστορία. «Θέλω να τον θυμάσαι και να προσεύχεσαι για το όνομά του ...» μου είπε και μου έδωσε ένα cd, μ' ένα τραγούδι, που ο Γιάννης, ο φίλος του, είχε γράψει λίγο πριν το θάνατό του. Το άκουσα την ίδια ώρα και ομολογώ πως συγκινήθηκα σαν να ήταν δικός μου φίλος. Σκέφτηκα την θέση της μάνας εκείνης που θα άκουγε το τραγούδι αυτό, μετά την κοίμηση του υιού της.

Δάκρυα, πόνος, θλίψη και στενοχώρια...

Έκτοτε πέρασαν περίπου 3 χρόνια. Δεν τον ξέχασα,

πάντα τον μνημόνευα, μα ξάφνου, 3 χρόνια μετά, δεν μπορεί να έγινε τυχαία, συνάντησα και πάλι την μορφή του, μέσα από το τραγούδι του, που προσωρινά το είχα διαγράψει από το ημερολόγιο των συναισθημάτων μου. Δεν είχε τίποτα αλλάξει. Όλα όπως τότε. Γλυκά, όμορφα, συγκινητικά, μοναδικά.

Μια εξομολόγηση ενός νέου, που είδε την ζωή του να τελειώνει τόσο σύντομα,

ξαφνικά και επώδυνα. Μια από καρδιάς κατάθεση συναισθημάτων, για το τέλος που αργά ή γρήγορα έρχεται και πλησιάζει με τον φόβο του θανάτου. Μια κραυγή ανησυχίας με γεύση παραπόνου για τους φίλους που στα εύκολα είναι μαζί σου και στην φουρτούνα σε πετούν από το καράβι της ζωής, σε λησμονούν και σε αφήνουν μόνο να σηκώσεις τον σταυρό σου. Τι να κάνουμε; Έτσι είναι η ζωή. Τα χεί και αυτά... Μα, μια όαση ελπίδας, ανοίγεται εκεί που όλα μοιάζουν να χάνονται, να βυθίζονται στο πέλαγος των δοκιμασιών και των δυσκολιών αυτής της ζωής. Τον ακούς να δηλώνει, να γράφει και να τραγουδά:

«Μάνα ηρέμησα και δεν πονάω πια, θέλω να ξέρεις πως σε βλέπω από ψηλά. Μάνα με ζήληψε μου είπαν ο Θεός, με πήρε δίπλα του για άγγελο κι αυτός. Θα είμαι δίπλα σε κάθε σας στιγμή, θα σας προσέχω από εκεί πάνω όλους μαζί, κι αν θελήσεις κάτι τώρα να μου πεις, τα μάτια σήκωσε ψηλά για να με δεις».

Δεν ξέρω αλλά όλα τα παραπάνω με συγκίνησαν. Κάτι ήθελαν να πουν. Χαίρομαι που συνάντησα και πάλι τον Γιάννη, που δεν τον γνώρισα, μα ψηλάφησα την καρδιά του μέσα από ένα τραγούδι του. Σίγουρα μας κάνει να αντιληφθούμε με μια άλλη λογική τη ζωή.

Στο νου μου έρχονται τα λόγια του π. Παϊσίου: Ο Θεός είναι Πατέρας, που βλέπει την ταλαιπωρία των παιδιών Του από τους διάφορους πειρασμούς και τις δοκιμασίες που περνούν και θα μας ανταμείψει, φθάνει να κάνουμε υπομονή στο μικρό μαρτύριο της δοκιμασίας ή καλύτερα, της ευλογίας.

Τελικά αυτή η ασθένεια, του καρκίνου, που τα σημάδια της έγιναν πιο συχνά από της γρίπης, γέμισε τον Παράδεισο με αγγέλους, άλλαξε ανθρώπους, τους μεταμόρφωσε, τους χάρισε μετάνοια, συγχώρηση και ένα νόημα ζωής:

« Πως ο προορισμός του ανθρώπου είναι να αποκτήσει ή μάλλον να κατακτήσει τον Παράδεισο»!

Τι ευλογία πραγματικά! Εκεί ευχόμαστε να αναπαύεται και η ψυχή του Γιάννη, που αποτέλεσε την αφορμή για τις παραπάνω σκέψεις.

Παρακάτω παραθέτουμε το τραγούδι που έγραψε λίγες στιγμές πριν φύγει από αυτήν την ζωή...

Ένα δίκικο μαχαίρι, μπήκε απόψε στη ζωή μου, και μου είπαν πως θα φύγω, για ταξίδι μακρινό.

Στάζει αίμα η ψυχή μου, που θ' αφήσω τους γονείς μου, νε μετρούν με τη ζωή τους, μέχρι να τους ξαναδώ.

Μάνα ηρέμησα και δεν πονάω πια, θέλω να ξέρεις πως σε βλέπω από ψηλά. Μάνα με ζήληψε μου είπαν ο Θεός, με πήρε δίπλα του για άγγελο κι αυτός. Θα είμαι δίπλα σε κάθε σας στιγμή, θα σας προσέχω από εκεί πάνω όλους μαζί, κι αν θελήσεις κάτι τώρα να μου πεις, τα μάτια σήκωσε ψηλά για να με δεις.

Παραπονεμένα λόγια θέλω να σας τραγουδήσω, για τους ψεύτικους τους φίλους, θέλω τώρα να σας πώ. Ήταν δήθεν κολλητοί μου, μα πισώπλατα εχθροί μου, μα τους άφηνα μαζί μου, κι ήταν φίλοι με σκοπό.

Μάνα ηρέμησα και δεν πονάω πια, θέλω να ξέρεις πως σε βλέπω από ψηλά. Μάνα με ζήληψε μου είπαν ο Θεός, με πήρε δίπλα του για άγγελο κι αυτός. Θα είμαι δίπλα σε κάθε σας στιγμή, θα σας προσέχω από εκεί πάνω όλους μαζί, κι αν θελήσεις κάτι τώρα να μου πεις, τα μάτια σήκωσε ψηλά για να με δεις. (2)...

Το θέμα ανέκυψε όταν μιλώντας στη Διακίδειο ο γιατρός Σπύρος Παπουτσάκης αναφέρθηκε στα νέα ήθη, λέγοντας ότι ο πολιτικός γάμος που μέχρι πρότινος ήταν στασιπικά σε αμελητέα νούμερα, ήδη λόγω της οικονομικής κρίσης κερδίζει έδαφος, καθώς ο θρησκευτικός γάμος θεωρείται ακριβότερος.

Η κυρία της απογευματινής συντροφιάς, όπου σχολιάζαμε την ομιλία, διαμαρτυρήθηκε έντονα: Δεν είναι ο θρησκευτικός γάμος ακριβότερος. Εμείς τον κάναμε ακριβό, καθώς έχουμε μετατρέψει το μυστήριο σε θεατρική παράσταση.

Κόκκινα χαλιά, στολισμοί στην εκκλησία, φωτογράφοι - βιντεοσκοπίσεις και δε συμμαζεύεται. Μέχρι και σκηνοθέτη από την Αθήνα είχε φέρει γνωστό πατρινό ζευγάρι για να σκηνοθετήσει την είσοδο και την έξοδο από το Ναό. Μη χειρότερα. Η εκκλησία δεν παίρνει τίποτε. ΤΙΠΟΤΕ! Κατά το «δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε» δε ζητάει τίποτε. Το αφήνει στη διακριτική διάθεση του ζευγός ή του κουμπάρου. Αν θέλει δίνει. Αν όχι, φεύγει χωρίς καν να ντραπεί ή έστω να σκεφθεί ότι ο Ναός έχει δαπανήσει την ώρα της τελετής για φωτισμό ή για την μετέπειτα καθαριότητα του - είναι και το ρύζι βλέπετε που γεμίζει δάπεδα, χαλιά, καρέκλες, στασίδια μέχρι και εικονίσματα - περισσότερα από πενήντα (50) ευρώ. Από πού πληρώνονται αυτά; Από τις πενταροδεκάρες χάλκινα ή τα ...κουμπιά που ρίχνουν στο παγκάρι δήθεν πως ρίχνουν κέρμα και μάλιστα οι...εύποροι. Έχω προσωπική αντίληψη και δε δέχομαι αντιρρήσεις.

- Και τη δεξίωση που τη βάζεις. Αυτή κι αν είναι - συμπλήρωσε ο κύριος Χρήστος, που πρόσφατα είχε παντρεύσει την κόρη του. 14.000 είχαμε συμφωνήσει αλλά ξεπέρασε τις 16 διότι η κόρη μου είχε παραγγείλει εν αγνοία μου και διπλές τούρτες και σαμπάνιες πέραν των συμφωνηθέντων και βιολιά για να είναι πιο... ρομαντικά.

Είναι γεγονός. Έχουμε μετατρέψει το Μυστήριο σε πασαρέλα όπου η νύφη «χωρίς αιδώ» εμφανίζεται συχνά με γυμνή την πλάτη ή με ένα μπουστό πρόκληση χωρίς να σέβεται την ιερότητα του χώρου, ούτε ότι θα ασπασθεί το Ιερό Ευαγγέλιο, ούτε καν τον ιερέα. Και όχι μόνο αυτή αλλά και οι φίλες της.

Το θέμα είναι άλλο - επενέβη ο κύριος Ελπιδοφό-

ρος. Χαλάνε τόσα λεφτά για πράγματα που θα πεταχτούν ύστερα από μία ώρα το πολύ καιτσιγγουνεύονται τις 100 ή τις 50 που πρέπει να δώσουν - αν έχουν μια στάλα φιλότιμο - για τα έξοδα του Ναού. Θέλουν όμως όλους τους πολυελαίους αναμμένους και το κλιματιστικό για δροσιά και τα καλοριφέρ στο φουλ μη κρυώσει η... γυμνή πλάτη της νύφης!!! Και μετά παραπονιούνται: **Μα θα δώσουμε και στην εκκλησία; Στοιχίζει!!!**

Γνωστό ζευγάρι έδωσε 4.000 για το νυφικό της νύφης ραμμένο στην Αθήνα σε οίκο υψηλής ραπτικής. - 2.000 για στόλισμα της εκκλησίας και 500 ευρώ για ανοιχτό αυτοκίνητο (θέλουμε και τέτοια βλέπετε για την... κόμισσα ντε λα τσίμπιλα) και 18 - 20.000 ευρώ για δεξίωση στο κτήμα Διαμαντή για 600 καλεσμένους χωρίς οι φωτογράφοι και οι κάμερες και τα συμποραμαρτούνα μέχρι και τα δωμάτια που είχαν κλείσει σε ξενο-

δοχείο της πόλης για τους καλεσμένους που ήρθαν από μακριά (σημ: με δάνειο βάζοντας υποθήκη το σπίτι τους) και όταν η πεθερά είπε να δώσουν 100 ευρώ για την εκκλησία χάλασε ο κόσμος.

- Τι λες συμπεθερά; 100 ευρώ στην εκκλησία; 20 και πολύ είναι αγρίεψε ο συμπέθερος. Λεφτά είναι αυτά δεν τα βρίσκουμε στον δρόμο!!!

Κάτι πήγε να πει η κακομοίρα: Μα στην εκκλησία; Εκεί μέσα μεγαλώσαμε. Βαφτιστήκαμε - παντρευτήκαμε - εκεί μέσα μεγαλώνουμε τα παιδιά μας και εκεί θα μας ψάλλουν όταν...!

- Έβγαλα και έδωσα εγώ - μου είπε χωρίς να πω σε κανέναν τίποτε.

Τι έχουμε πάθει; Σκορπάμε ασυλλόγιστα για το τίποτε και εκεί που πρέπει να δώσουμε, κλειδώνουμε τις τσέπες. Ζούμε το απόλυτο παράλογο στον 21^ο αιώνα.

Μας λείπει η αγωγή, η παιδεία, ο σεβασμός, η αίσθηση του σωστού και του μέτρου.

Η γενιά μου μεγάλωσε με τον φόβο και την ευλογία το Θεού, που μας ενέπνευσαν οι γονείς μας. Αυτοί οι ΑΓΙΟΙ ΓΟΝΕΙΣ που μας έμαθαν τί θα πει σεβασμός και τί θα πει μέτρο και που δυστυχώς λείπουν σήμερα

Δεν είναι ο θρησκευτικός γάμος ακριβός. Αντίθετα. Είναι η αλαζονεία, και η διάθεση επιδειξής που μας τυφλώνει. Και δε βλέπουμε ούτε που πάμε ούτε πως!

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"
Του Σταύρου Ιντζεγιάννη
**ΟΛΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ
ΔΥΣΚΟΛΑ!!!**

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 9.30 το βράδι, στον

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"

τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-ΡΕΜ".

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ
8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: & ekklisiologos@gmail.com

- alexkoll@otenet.gr

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

**ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ**

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ
ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Χυλοπίτες, Λαζάνια,
Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ
Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί,
Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα,
Παθόνιο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά,
Χειροποίητα Σαπούνια, Ψαπριά

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου

Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

«Μήγαρις έχω άλλο στο νού μου πάρεξ Ελευθερία και Γλώσσα» (Διον. Σολωμός)

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ένα κείμενο (επιστολή) του 1916, έγινε αφορμή να κάνω αυτές τις σκέψεις και να τις μοιραστώ μαζί σας.

Στο κείμενο αυτό αποτυπώνεται, η καλλιγραφία η οποία εντυπωσιάζει, η ορθογραφία, η σύνταξη του λόγου και ο σεβασμός στο πρόσωπο προς το οποίο απευθύνεται.

Ένας, νέος τότε στην ηλικία, από ένα χωριό της Αρκαδίας, απευθύνεται στον αδελφό της συζύγου του, ο οποίος ευρίσκεται στο εξωτερικό. Επειδή εγνωρίσαμε τα πρόσωπα αυτά, όταν ευρίσκοντο σε μεγάλη ηλικία, μας εντυπωσιάζει το γεγονός ότι ο αποστολεύς ήτο απόφοιτος μόνο του Σχολείου της εποχής, αλλά η θέλησή του για μάθηση τον ανέδειξε τόσο, ώστε να τον ζηλεύουν και καθηγηταί φιλόλογοι.

Ενδεικτικά παρουσιάζουμε κάποια σημεία της επιστολής.

«...Ήδη αγωνιώντες αναμένομεν όπως ησυχάσωσι τα πράγματα, διά να σας απολαύσωμεν και εκ του σύνεγγυς, όπως ποθεί η πάλλουσα καρδιά μας...», και παρακάτω

«...προς δε τούτοις, σας παρακαλώ όπως μας πληροφορήσητε περί των αυτόθι εργασιών, εάν διαρκώς εργάζεσθε, με πόσον ημερομίσθιον κ.τ.λ., και ο,τι άλλο γνωρίζετε εκ του αυτόθι νέου κόσμου...».

Σκεπτόμεθα εξ όλων των ανωτέρω, τα εξής:

Το πρώτο είναι ότι και ο τρόπος της επικοινωνίας έχει πλέον αλλάξει. Σπανίως αποστέλλονται, έως καθόλου, επιστολές προς ανθρώπους οι οποίοι ευρίσκονται εις άλλα μέρη. Το τηλέφωνο, και κυρίως το διαδίκτυο και τα σύγχρονα ηλεκτρονικά μέσα έφεραν επανάσταση στην επικοινωνία των ανθρώπων. Ουδείς βεβαίως καταδικάζει την πρόοδο και την εξέλιξη της τεχνολογίας, που είναι δώρο του Θεού και μόνο έτσι πρέπει να θεωρήται και να χρησιμοποιείται.

Εκείνο όμως το οποίον εχάθη, είναι η έκφραση των σκέψεων και η τύπωσή τους, ώστε να έχουν διαχρονικότητα, και μέσα από την γραφή να διατηρήται η μνήμη, η ομορφιά της εκφράσεως, όπως χαράσσεται επί χάρτου, απαιτούσα την ανάλογη προσοχή και λεπτότητα.

Ο σημερινός τρόπος επικοινωνίας χαρακτηρίζεται για την προχειρότητα και την έλλειψη προσοχής στην έκφραση και στα νοήματα. Ακόμη για την πτωχεία ως προς την γνώση της Ελληνικής γλώσσας, και συνελόντ' ειπείν για την λεξιπενία, ως θα έλεγε και ο σύγχρονος γλωσσολόγος.

Παλαιότερα στα σχολεία καλλιεργείτο η καλλιγραφία. Από τον τρόπο γραφής δίδεται, κατά ένα μεγάλο μέρος, το στίγμα του έσω ανθρώπου. Φαίνεται η εσωτερική κατάσταση και η ψυχική αρμονία. Είναι χαρακτηριστική η αλληγορική έκφραση του Λαού: «Αυτός έχει καλά δείγματα γραφής...». Ενθυμούμαι την προσπάθεια την οποία κατέβαλαν οι δάσκαλοι, για να ασκούνται οι μαθηταί στην καλλιγραφία, η οποία απαιτεί σταθερότητα και όχι βιασύνη, συγκέντρωση σκέψεως και προσοχή, αρετές οι οποίες βοηθούν εις όλα τα επίπεδα της ζωής. Στο τέλος απολαμβάνει κανείς ένα έργο των χειρών του, μετά από άσκηση ή και καλλιέργεια ενός ταλάντου το οποίο έχει δοθή από τον Θεό. Τώρα όλα αυτά εξέλιπαν.

Το δεύτερο είναι η ορθογραφία. Η κάθε γλώσσα έχει την ορθογραφία της. Η δική μας γλώσσα έχει αρμονία και ποιητικότητα και το

κάθε γράμμα της και σημείο στίξης προδίδουν τον πλούτο της, αλλά και την λεπτότητα και την χάρη που την κάνουν μοναδική και της δίδουν ξεχωριστή θέση ανάμεσα σε όλες τις γλώσσες του κόσμου.

Τα τελευταία χρόνια συντελέστηκε ένα μεγάλο έγκλημα στην πατρίδα μας. Κάποιοι ετόλμησαν, ω της ιεροσουλίας, να καταστρέψουν την γλώσσα μας. Με μεθοδικότητα και οργανωμένο σχέδιο κατάφεραν να γκρεμίσουν το ωραιότατο αυτό πνευματικό οικοδόμημα και να επιχαιρούν επί των ερειπίων, καυχώμενοι για το θλιβερό επίτευγμά τους. Ως ταφόπετρα της Ελληνικής γλώσσας, ήλθε το πολυδιαφημισθέν μονοτονικό, που συνέτεινε, μαζί με τις άλλες προσπάθειες των σφαγέων της πολιτιστικής και πνευματικής μας κληρονομιάς, στην αγραμματοσύνη των νεωτέρων γενεών των Ελλήνων.

Το χειρότερο όμως είναι η ανοχή όλων των πνευματικών δυνάμεων της χώρας στο ξήλωμα του γλωσσικού πνευματικού μας πλούτου. Πού ήταν άρα γε τότε και που είναι και τώρα η Ακαδημαϊκή κοινότητα; Στην κραυγή αγωνίας της Εκκλησίας, που πολλάκις εξεφράσθη και εκφράζεται για το φρικτό έγκλημα, αντέταξαν κάποιοι, ότι είμαστε οπισθοδρομικοί, αμετανόητοι, ονειροπόλοι και αποτελούμε τροχοπέδη στην προσπάθεια για εκσυγχρονισμό της χώρας.

Τι θα είχαμε όλοι μας να πούμε, την στιγμή που στην Γαλλία και στην Ισπανία ξεσηκώθηκε ο πνευματικός κόσμος, όταν προσεπάθησαν κάποιοι κύκλοι να αφαιρέσουν, απλά μικρά σημάδια από μία και μόνο λέξη;

Καθώς σκέπτομαι την αποδόμηση, η οποία έγινε εσκεμμένως και καθ' υπόδειξιν στην πατρίδα μας, αισθάνομαι την ανάγκη να κάνω ένα παραλληλισμό, που θα προκαλέσει αίσθηση.

Τι θα λέγατε, αν ένας κρατικός επίσημος φορέας, κάθε ημέρα ξήλωνε ένα κομμάτι από τον Παρθενώνα; Δεν θα έπρεπε κάποιος να αντιδράσει; Καί όμως στην περίπτωση της γλώσσας κανείς δεν αντέδρασε. Η καταστροφή της γλώσσας έγινε σταδιακά. Κατάργηση των Αρχαίων Ελληνικών, της ιστορικής ορθογραφίας, της γραμματικής κλπ. Το Υπουργείο Παιδείας με τις κατά καιρούς ηγεσίες του, θαρρείς ότι είχε ως στόχο του την αποσάθρωση της γλώσσας. Είναι τεράστια η ευθύνη των πολιτικών επί του συγκεκριμένου θέματος.

Μάλιστα είναι τραγικό να ακούη κανείς, ότι η σύγχρονη παιδαγωγική απαιτεί, τα σφάλματα των μαθητών στα γραπτά τους, να μη διορθώνονται με κόκκινο στυλό, γιατί δημιουργούνται, δήθεν, στα παιδιά ψυχολογικά προβλήματα...! Είμαστε δυστυχώς για γέλια και για κλάματα μαζί. Στο σημείο αυτό θα χρησιμοποιήσω λόγια από μια ομιλία του Ελύτη στους Έλληνες μετανάστες της Σουηδίας το 1979. Είπε ο ποιητής μεταξύ των άλλων: «...Εμείς οι Έλληνες είμαστε οι μόνοι σε ολόκληρη την Ευρώπη που έχουμε το προνόμιο να λέμε τον ουρανό «ουρανό» και την θάλασσα «θάλασσα», όπως την έλεγαν ο Όμηρος και ο Πλάτωνας πριν δυόμισι χιλιάδες χρόνια. Δεν είναι λίγο αυτό. Η γλώσσα δεν είναι μόνον ένα μέσο επικοινωνίας. Κουβαλάει την ψυχή του Λαού μας και όλη του την ιστορία και όλη του την ευγένεια».

Το τρίτο είναι η έλλειψη λεπτότητας στην έκφραση και εν πολλοίς σεβασμού στα πρόσωπα, στοιχεία τα οποία φαίνονται και από τον τρόπο με τον οποίο απευθυνόμαστε στους άλλους.

Δεν θα σταθώ στην συχνή χρήση του πληθυντικού σε περασμένες εποχές, αλλά στην χάρη του λόγου και στην καλλιέργεια της προσφοράς του προς τον εις ον απευθύνεται.

Είναι απογοητευτικό το φαινόμενο της ελλείψεως τρόπων και καλής, ορθής εκφράσεως προς τους άλλους, σήμερα. Η «αργκώ», όπως είναι γνωστός ο τρόπος επικοινωνίας των ανθρώπων και δη των νέων της εποχής μας, είναι φαινόμενο πνευματικής εκπτώσεως και καταπτώσεως.

«Το κεφάλαιο της χώρας μας που λέγεται «Ελληνική γλώσσα» δεν το έχομε αξιοποιήσει όσο θα έπρεπε εντός και εκτός Ελλάδος. Μέσα στη χώρα μας ως «αξία», που συνδέεται άμεσα με τον Πολιτισμό, την Ιστορία, την νοοτροπία, την ίδια την ταυτότητά μας και, πάνω απ' όλα, με μια ποιότητα σκέψης που αναγκαστικά περνάει μέσα από την γλώσσα. Καί φυσικά με μια ποιότητα Παιδείας, η οποία στηρίζεται εν πολλοίς στη γλώσσα. Έξω από την χώρα μας πάλι δεν έχουμε προβάλλει την ελληνική γλώσσα με σωστό και ουσιαστικό τρόπο - όχι με μεγαλοστομίες και αλαζονεία. Τι προσφέρει η γνώση της Ελληνικής στους ομιλητές άλλων ευρωπαϊκών γλωσσών για μια βαθύτερη κατανόηση της σημασίας απαιτητικών λέξεων της δικής τους γλώσσας, όταν αποτελούν δάνεια από την Ελληνική». (Καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης).

Ευτυχώς, ναί ευτυχώς, που υπάρχει η Εκκλησία, η οποία για μια ακόμη φορά κάνει το χρέος της έναντι της διατηρήσεως της Ελληνικής γλώσσας. Εμείς παρά τις όποιες αντιδράσεις, θα παραμείνωμε πιστοί στην διατήρηση ακεραίας της πνευματικής κληρονομιάς, την οποία παρελάβαμε, κάνοντας το καθήκον μας έναντι του ιστορικού μας παρελθόντος, του παρόντος, που χωρίς αυτά τα ερείσματα αποβαίνει καθ' ημέραν οικοδόμημα σαθρόν και ετοιμόρροπον, και κυρίως του μέλλοντος, εάν επιθυμούμε να έχωμε ως έθνος και ως λαός συνέχεια και συνέπεια. «Ναί, μητέρα μας είναι η γλώσσα μας, πατρίδα μας είναι η γλώσσα μας, όσο και αν αγαπάμε τις άλλες γλώσσες, τις άλλες χώρες» (Μ. Τριανταφυλλίδης).

Πάντοτε όταν φτάνωμε σε αδιέξοδα, αναζητούμε λύσεις. Όταν ευρισκόμεθα μπροστά σε ανυπέρβλητα εμπόδια, ψάχνωμε για διεξόδους. Όταν αισθανώμεθα ότι καταποντιζόμεθα, ατενίζωμε με κραυγή αγωνίας τον ουρανό.

Πιστεύω ότι σε τέτοιο επίπεδο έχομε φτάσει σχετικά με το θέμα το οποίο θίγωμε σήμερα.

Θα υπάρξουν άρα γε κάποιοι υπεύθυνοι και σοβαροί πνευματικοί ηγέτες και ταγοί, οι οποίοι θα θελήσουν να κάνουν το χρέος τους έναντι του πνευματικού πλούτου της χώρας μας, ή θα αφήσωμε να μας παρασύρη συνεχώς το ρεύμα, με βεβαία την πνευματική μας, συν τοις άλλοις, καταστροφή;

Μιά ματιά γύρω μας, στην σύγχρονη παιδεία και παροχή γνώσεων, αλλά και στην όλη κατάσταση που επικρατεί στον τόπο μας, θα μας πείση ότι πρέπει, ως οίον τε τάχιον, να αρχίσωμε με εργώδεις και κοπιώδεις προσπάθειες την ανοικοδόμηση, η οποία θα έχη πολύ κόστος, σε αίμα και πνεύμα.

«Όσοι απομείναμε πιστοί στην Παράδοση, όσοι δεν αρνηθήκαμε το γάλα που βυζάξαμε, αγωνιζόμεσθε, άλλος εδώ, άλλος εκεί καταπάνω στην ψευτιά. Καταπάνω σ' αυτούς που θέλουνε την Ελλάδα ένα κουφάρι χωρίς ψυχή, ένα λουλούδι χωρίς μυρωδιά».

(Φώτης Κόντογλου)

"Γιατί τόσο «ντόρος» για την παραίτηση Πάπα;" Ο ΠΟΙΜΗΝ ΤΟΥ ΕΡΜΑ (γ) Όραση β'

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓÓΡΤΥΝΟΣ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠÓΛΕΩΣ Κ.Κ. ΙΕΡΕΜΪΑ

Παραιτήθηκε ο Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' από την παπωσύνη του. Αλλά γιατί τόσο «ντόρος» και στον χώρο μας, αλλά και θλίψη μερικών, εκκλησιαστικών μάλιστα ανδρών, για την παραίτησή του; Είμαστε στα «καλά» μας; **Ακόμη δεν έχουμε καταλάβει ότι ο παπισμός είναι αίρεση και ο Πάπας λοιπόν είναι αιρεσιάρχης;**

Για να παραλείψω τα άλλα και πολλά, λέγω μόνο αυτά τα τρία βασικά για μας: Οι παπικοί έχουν άλλη Άγια Τριάδα (με το «φιλιόκβε» τους), πιστεύουν άλλη Παναγία και κάνουν διαφορετικά τον σταυρό τους. Αυτοί είναι κομμένοι από την Εκκλησία μας και γι' αυτό δεν μπορούμε να κάνουμε μαζί τους την Θεία Λειτουργία και να κοινωνήσουμε μαζί τους τα Άχραντα Μυστήρια. Δεν αποτελούν Εκκλησία, λυπούμαστε δε για την χρήση από μερικούς του όρου «Ρωμαϊκή Εκκλησία».

Γιατί, αν και οι παπικοί αποτελούν Εκκλησία, ποιά, τελοσπάντων, είναι αυτή η ΜΙΑ Εκκλησία, που ομολογούμε στο «Πιστεύω» μας, στην οποία πρέπει να ανήκουμε για να σωθούμε; Αφού λοιπόν υπάρχουν τόσες μεγάλες δογματικές διαφορές των παπικών με την Ορθόδοξη πίστη μας, και τόσες άλλες πολλές, πέστε μου, είναι ή δεν είναι αιρετικοί οι παπικοί; ΕΙΝΑΙ!

Κι αν μερικοί ή πολλοί δεν θέλουν να το παραδεχτούν αυτό, έχουμε να τους παρουσιάσουμε πολλές-πολλές πατερικές μελέτες και ομιλίες, οι οποίες ομιλούν καθαρά περί των αιρέσεων των παπικών. Αφού λοιπόν οι παπικοί είναι αιρετικοί, γιατί, ξαναλέμε, τόσο θόρυβος και θλίψη για την παραίτησή του; Πραγματικά, δεν μπορούμε να το καταλάβουμε!

Λέγεται ότι ο παραιτηθείς Πάπας Βενέδικτος ΙΣΤ' είναι φιλορθόδοξος.

Όμως, καταλάβαμε και εννοήσαμε και αυτού, όπως και άλλων προκατόχων του, το σχέδιο, με τον πόθο της ενώσεως, να υποτάξει την Ορθοδοξία στον παπισμό.

Την ένωση με τους Καθολικούς την θέλουμε και εμείς οι Ορθόδοξοι και ευχόμαστε γι' αυτήν. Θέλουμε όμως ένωση χωρίς στο ελάχιστο να ξεφύγουμε από την Ορθόδοξη πίστη μας και να προσχωρήσουμε στα παπικά δόγματα και στις παπικές απαιτήσεις (αλάθητο του Πάπα). Ένωση σαν κι αυτή της Φερράρας-Φλωρεντίας δεν θα την δεχθεί ποτέ ο Ορθόδοξος λαός μας, γιατί ποιμαίνεται από Αρχιερείς και Ιερείς, οι οποίοι εμπνέονται από το πνεύμα του αγίου Μάρκου του Ευγενικού.

Αλλά και αν μερικοί εκκλησιαστικοί ταοί ξεφύγουν και ζητήσουν ένωση με τον Πάπα επί προδοσία της Ορθόδοξης πίστεως, ο ευσεβής Ορθόδοξος λαός δεν θα το επιτρέψει αυτό, αλλά θα τους κυνηγήσει με τα ξύλα και με γιουχαίσματα, ως προδότες της πίστεως, όπως ακριβώς έτσι συνέβηκε με την ψευδοένωση της Φερράρας-Φλωρεντίας.

Γιατί, όπως το γράφει η παλαιά διακήρυξη των Πατριαρχών της Ανατολής, ο Ορθόδοξος λαός είναι ο φρουρός της πίστεώς του, την οποία θέλει απαρασάλευτη και αμετακίνητη από τα δόγματα των αγίων Πατέρων.

Τέλος πάντων, εκφράζοντας και το Ορθόδοξο φρόνημα του ευσεβούς λαού που ποιμαίνω, των Χριστιανών της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, ευχόμαστε από καρδιάς στον παραιτηθέντα Πάπα Βενέδικτον ΙΣΤ' να τον φωτίσει ο Θεός να γνωρίσει την αλήθεια, η οποία είναι ΜΟΝΟ στην Ορθόδοξη Εκκλησία, και, αφού χαρακτηρίζεται ως φιλορθόδοξος, να αρνηθεί, έστω τώρα στο γήρας του, τα παπικά δόγματα, και να προσέλθει στην Ορθόδοξη πίστη, γενόμενος και αυτός Ορθόδοξος, ΑΜΗΝ!

Με πολλές ευχές,
† Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας

Ο ΠΟΙΜΗΝ ΤΟΥ ΕΡΜΑ (γ) Όραση β'

1. Τα κυριακάτικα κηρύγματά μας, αδελφοί μου χριστιανοί, είναι πατερικά. Μιλάμε δηλαδή για τους αγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας και παρουσιάζουμε την σοφή διδασκαλία τους. Αυτή την περίοδο σας παρουσιάζω ένα παλαιό πατερικό έργο, που καλείται «Ποιμήν του Ερμά». Στο προηγούμενο κήρυγμα μας τελειώσαμε την πρώτη όραση του βιβλίου αυτού και σήμερα θα σας μιλήσω για την δεύτερη όραση.

2. Πέρασε ένας χρόνος από την πρώτη όραση και ο Ερμάς βάδιζε πάλι τον ίδιο δρόμο, από τη Ρώμη προς την πόλη Κούμνας. Ένα πνεύμα τον άρπαξε τότε και τον μετέφερε στον ίδιο τόπο όπου είχε δει την πρώτη όραση. Στον τόπο αυτόν ο Ερμάς γονάτισε και άρχισε να προσεύχεται και να ευχαριστεί τον Θεό γιατί του φανέρωσε τα αμαρτήματά του, τα οποία είχε λησμονήσει. Ας το προσέξουμε αυτό, χριστιανοί μου: Τη φανέρωση των αμαρτιών του ο Ερμάς τη θεώρησε ως εκδήλωση της αγάπης του Θεού, γι' αυτό και ευχαρίστησε τον Θεό. Όταν τελείωσε την προσευχή του και σηκώθηκε, βλέπει απέναντί του, την γερόντισσα εκείνη γυναίκα, που είχε δει στην πρώτη όραση, να διαβάζει ένα βιβλίο. Και η γερόντισσα αυτή του είπε: «**Ερμά, μπορείς να τα μεταδώσεις αυτά στους εκλεκτούς του Θεού;**». Και ο Ερμάς απάντησε: «**Δεν μπορώ να τα συγκρατήσω όλα αυτά κυρία. Δος μου το βιβλίο να το αντιγράψω.**». «**Λάβε το βιβλίο** – του είπε η γυναίκα – **και απόδος μοι αυτό**». Είναι ωραία αυτή η έκφραση, χριστιανοί μου, «**λάβε το βιβλίο και απόδος μοι αυτό**», και απ' αυτή την πατερική έκφραση είναι εμπνευσμένη η φράση που ακούμε στο Μυστήριο της μοναχικής κουράς «**λάβε το ψαλίδιον και απόδος μοι αυτό**». Όταν ο Ερμάς πήρε από τα χέρια της γυναίκας το βιβλίο άρχισε να το αντιγράφει. Είχε όμως το βιβλίο περιέργη γραφή που δεν μπορούσε να την καταλάβει. Γι' αυτό αντιγράφοντάς το σχημάτιζε τα γράμματα, αλλά, όταν τελείωσε, αίφνης το βιβλίο αρπάχθηκε από τα χέρια του (4, 1-4).

3. Πέρασαν δεκαπέντε μέρες με νηστεία και προσευχή, στην οποία ο Ερμάς παρακαλούσε τον Κύριο να του φανερώσει το περιχόμενο του βιβλίου που αντέγραψε. Και αποκαλύφθηκε πράγματι στον Ερμά η έννοια του βιβλίου. Το βιβλίο έλεγε για τα αμαρτήματα των παιδιών του και της γυναίκας του. Το κύριο αμάρτημα της γυναίκας του ήταν ότι έλεγε πολλά λόγια ήταν «γλωσσού», που λέμε. Ήταν φλύαρη. Και από την φλυαρία βέβαια δεν ξεφεύγει η αμαρτία. Αλλά μάς κάνει μεγάλη εντύπωση ότι το βιβλίο αυτό τη γυναίκα του Ερμά την λέγει «**αδελφή**» του (2,3). Από ό,τι γνωρίζω για πρώτη φορά διατυπώνεται στα πατερικά κείμενα η ιδέα αυτή. Έτσι είναι! Οι σύζυγοι, σε κάποιο στάδιο της ζωής τους, μετά βέβαια από κοινή συμφωνία τους, θα πρέπει να ζουν σαν αδέρφια. Το έλεγαν αυτό οι παλαιοί πνευματικοί,

οι μαθητές του αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

4. Το περιεχόμενο του βιβλίου αυτού όφειλε ο Ερμάς να το πει στην γυναίκα του και στα παιδιά του. Η γερόντισσα γυναίκα όμως του προανήγγειλε την ευχάριστη είδηση ότι η γυναίκα του και τα παιδιά του, αφού ακούσουν τον έλεγχο του βιβλίου, θα μετανοήσουν και ο Θεός θα συγχωρέσει τα αμαρτήματά τους και θα σωθούν. Υπάρχει ακόμη σ' αυτούς, είπε, προθεσμία μετανοίας (3,3-8). Ακόμη η γυναίκα αυτή έδωσε εντολή στον Ερμά να μην οργισθεί εναντίον της γυναίκας του και των παιδιών τους για τα αμαρτήματά τους, αλλά απλώς να τους παρακινήσει να μετανοήσουν. Του φανέρωσε όμως ότι για τα αμαρτήματα αυτά της γυναίκας του και των παιδιών του τιμωρήθηκε όλη η οικογένεια και αυτός ο ίδιος ο Ερμάς. «**Θα σε σώσει όμως – είπε η γερόντισσα σ' αυτόν – το ότι δεν αποστάτησες από τον Ζώντα Θεό και το ότι είσαι ταπεινός και κάνεις μεγάλη εγκράτεια**» (3,2).

5. Όταν ο Ερμάς κοιμόταν στο σπίτι του, τού παρουσιάστηκε ένας νέος και τον ρώτησε εάν γνωρίζει την γερόντισσα γυναίκα που τού παρέδωσε το βιβλίο. Και ο Ερμάς είπε για κάποια ευλαβή γυναίκα, την Σίβυλλα. «**Απατάσαι**» τού λέγει ο νέος. «**Η γυναίκα αυτή δεν είναι η Σίβυλλα, αλλά είναι η ΕΚΚΛΗΣΙΑ**». «**Και γιατί είναι γερόντισσα;**», ρώτησε με απορία ο Ερμάς. Είναι γερόντισσα, εξήγησε ο νέος, επειδή είναι το πρώτο δημιουργήμα και όλα έγιναν γι' αυτήν. «**Πρώτη πάντων εκτίσθη**» **διά τούτο πρεσβυτέρα, και διά ταύτην ο κόσμος κατηρτίσθη**» (4, 1). Όστε λοιπόν, χριστιανοί μου, δεν είναι σωστό αυτό που νομίζουμε ότι η Εκκλησία αρχίζει με την Πεντηκοστή. Όπως μάς λέει το κείμενο που διαβάζουμε, ο «Ποιμήν του Ερμά», η Εκκλησία είναι πρώτη απ' όλα: Αρχίζει από τον παράδεισο και περιλαμβάνει τους αγγέλους πρώτα και τους πρωτοπλάστους έπειτα περιλαμβάνει στην συνέχεια τους δικαίους όλης της Παλαιάς Διαθήκης και ερχόμεθα έπειτα στην Καινή Διαθήκη. Η Εκκλησία είναι «πρεσβυτέρα», γερόντισσα, διότι «**πρώτη πάντων εκτίσθη – λέγει το κείμενο του Ερμά – και διά ταύτην ο κόσμος κατηρτίσθη!**» Και στην Παλαιά Διαθήκη λοιπόν έχουμε Εκκλησία. Η διαφορά είναι ότι η Εκκλησία της Παλαιάς Διαθήκης έχει τον άσαρκο Λόγο του Θεού, που εμφανιζόταν ως Άγγελος του Κυρίου, ενώ στην Εκκλησία της Καινής Διαθήκης έχουμε τον σαρκωμένο Λόγο του Θεού, τον Ιησού Χριστό. Αλλά θα συνεχίσουμε για τον «**Ποιμένα του Ερμά**» στο επόμενο κήρυγμά μας.

Με πολλές ευχές,

† Ο Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας

"Ο ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ" συμπλήρωσε 300 τεύχη!

Υπήρξε ένα μεγάλο τόλμημα, η έκδοση του "Εκκλησιολόγου" το οποίο όμως γρήγορα αγκαλιάσθηκε με ιδιαίτερα θερμή θα λέγαμε, από αρκετούς αναγνώστες, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να συνεχίσουμε, παρά τις όποιες δυσκολίες παρουσιάζονται στην έκδοση μίας εφημερίδας.

Με τη δύναμη του Θεού και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου, στο σημερινό τεύχος συμπληρώθηκαν τριακόσια τεύχη συνεχούς εκδόσεως.

Αυτονόητος είναι ο σκοπός μέσα από τις στήλες του "Ε" να προβάλλεται και να διαδίδεται - όσο το δυνατόν πληρέστερα - το θεάρεστο έργο που επιτελείται στην Ι.Μ. Πατρών και γενικότερα στην Ελλαδική Εκκλησία προς δόξαν Θεού, ενώ με τα πνευματικά κείμενα Αρχιερέων, Ιερέων και λαϊκών, να αποτελούν μία οφέλιμη πνευματική τροφή.

Όσο θα μας το επιτρέπουν οι οικονομικές δυνάμεις θα εκδίδουμε τον "Ε" ανελλιπώς, χωρίς εκπνώσεις στην ποιότητα και πάντα με φόβο Θεού.

Σε κάθε περίπτωση, οφείλουμε ευχαριστίες εκ καρδιάς σε όλους όσοι αυτά τα χρόνια βοήθησαν συνεργαζόμενοι την εφημερίδα, προσφέροντας ανιδιοτελώς προσωπική εργασία και το χρόνο τους.

Σε όλους τους συνεργάτες μας παλαιούς και νέους - χωρίς αυτούς η έκδοση δεν θα ήτο εφικτή - ευχόμεθα ολόθερμα ο Κύριός μας να τους χαρίζει πλούσια τα αγαθά Του.

Πολλά ...εν ολίγοις

Επιμέλεια σελίδος:
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Οι δύο αυτοκτονίες των παιδιών μας στο Έβρο, πρέπει να προβληματίσει την Ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων

Σε διάστημα λίγων ημερών σημειώθηκαν δύο αυτοκτονίες, ενός απλού φαντάρου και ενός ΕΠΟΠ, στον Έβρο. Πρόκειται για δύο τραγικά περιστατικά που προκαλούν θλίψη σε όλους και πολλά ερωτηματικά για τις συνθήκες που επικρατούν στα στρατόπεδα τόσο για τους εφέδρους στρατιώτες όσο και για τους ΕΠΟΠ.

Συγκεκριμένα και όσον αφορά την περίπτωση του φαντάρου φαίνεται από επιστολές που δημοσιεύονται στο διαδίκτυο, ότι αιτία στάθηκε η αυστηρότητα με την οποία διοικείται η μονάδα στην οποία υπηρετούσε.

Στην περίπτωση του ΕΠΟΠ από επιστολές συναδέλφων του σε ιστοσελίδες που ασχολούνται με τις Ένοπλες Δυνάμεις διαφαίνεται ως αιτία οι συνθήκες ζωής και η οικονομική κατάσταση.

Οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στη χώρα μας έχουν αυξήσει δραματικά τις αυτοχειρίες και είναι σαφές ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα αλληλεγγύης και υποστήριξης των συμπολιτών μας σε όλα τα επίπεδα. Στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει ειδική μέριμνα τόσο για τα στελέχη όσο και για τους κληρωτούς οπλίτες. Σε ότι αφορά τα στελέχη πρέπει να υπάρξει μέριμνα πρώτα και κύρια για τους χαμηλόμισθους, όπως είναι οι ΕΠΟΠ, και ιδίως για όσους έχουν προστατευόμενα μέλη και εν συνεχεία και με την ανάλογη και δίκαιη διαβάθμιση για όλα τα στελέχη, ώστε να υποστηριχθεί όσο γίνεται περισσότερο η καθημερινότητά τους και να αποτραπουν κατά το δυνατόν απενενοημένα διαβήματα.

Σε ότι αφορά τους κληρωτούς είναι αναγκαία κατά τη γνώμη μας η παροχή επιπλέον διευκολύνσεων, η παροχή συμβουλευτικών και υποστηρικτικών υπηρεσιών από εξειδικευμένους ψυχολόγους και ο μετριασμός της αυστηρότητας των διοικήσεων με την προϋπόθεση βεβαίως ότι ο μετριασμός αυτός δεν θα πλήξει την εύρυθμη λειτουργία των μονάδων. Με δεδομένα ότι οι κληρωτοί οπλίτες είναι φορτισμένοι ψυχολογικά και από ενδεχόμενα προβλήματα οικονομικής και κοινωνικής φύσεως που μπορεί να απασχολούν τις οικογένειές τους θεωρούμε ότι οι διοικητές των μονάδων πρέπει να αυξήσουν την προσοχή τους για κάθε στρατιώτη.

Βασίλειος Οικονόμου

Να επισκέπτονται την ενορία τους

Αναγκάζονται εκατοντάδες πλέον συμπολίτες μας να κουρελιάζουν την αξιοπρέπειά τους, και να απευθύνονται στους κάδους απορριμμάτων - κατά το πλείστον πλησίον S/M - για να καλύψουν την δική τους πείνα ή και της οικογενείας των.

Σε μερικούς προνομιούχους κάδους, δυστυχώς, υπάρχει σειρά προτεραιότητας! Από τα χαράματα πηγαίνουν για να παραλάβουν τα λιγμένα προϊόντα των S/M!

Όταν βλέπεις τα παιδά σου να πεινάνε, η αξιοπρέπεια πάει περίπατο...

*** Έχουμε όμως να προτείνουμε, αυτό που λέγει ο Σεβασμιώτατος κ.κ. Χρυσόστομος: Καλύτερα είναι να επισκέπτονται την ενορία τους, η οποία και θα ανταποκριθεί στις ανάγκες σπίσιές τους.**

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος για την παραίτηση του Πάπα Ρώμης

Δήλωση της Αυτού Θειότητας Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Επί τη ανακοίνωσει της παραίτησεως του Πάπα Ρώμης Βενεδίκτου ΙΣΤ, 11 Φεβρουαρίου 2013.

“Με λύπην επληροφορήθημεν την απόφασιν της Αυτού Αγιότητος του Πάπα Βενεδίκτου να παραιτηθή του Θρόνου του, διότι με την σοφίαν και την πείραν του θα ημπορούσε να προσφέρει ακόμη πολλά εις την Εκκλησίαν και εις τον κόσμον.

Ο Πάπας Βενέδικτος έβαλε ανεξίτηλον την σφραγίδα του εις την ζωήν και την ιστορίαν της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας όχι μόνον με την σύντομον παπασύνην του αλλά και με την όλην μακράν προσφοράν του ως θεολόγου και Ιεράρχου της Εκκλησίας του, και με το πανθομολογούμενον κύρος του.

Τα συγγράμματά του θα ομιλούν επί μακρόν δια την βαθείαν θεολογικήν του κατάρτισιν, δια την γνώσιν των Πατέρων της αδιαιρέτου Εκκλησίας, δια την

επαφήν του με την σύγχρονον πραγματικότητα, δια το ζωηρόν ενδιαφέρον του δια τα προβλήματα του ανθρώπου.

Ημείς οι Ορθόδοξοι θα τον τιμώνμε πάντοτε ως φίλον της Εκκλησίας μας και πιστόν υπηρέτην της ιεράς υποθέσεως της των πάντων ενώσεως και θα χαίρωμεν πληροφορούμενοι δια την καλήν του υγείαν και την παραγωγικήν θεολογικήν του εργασίαν.

Προσωπικώς θα ενθουμούμεθα με συγκίνησιν την επίσκεψίν του εις την έδραν του Οικουμενικού Πατριαρχείου προ εξεατίας και πλέον, καθώς και τας πολλάς συναντήσεις και την καλήν συνεργασίαν

αν που είχομεν κατά την διάρκειαν της πρωθεραρχικής του διακονίας.

Ευχόμεθα από του Φαναρίου ο Κύριος να αναδείξη άξιον διάδοχόν του επί κεφαλής της αδελφής Εκκλησίας της Ρώμης και να συνεχισθή και μετ' αυτού η κοινή πορεία μας προς την των πάντων ένωσιν εις δόξαν Θεού”.

Ευχές από τον Θεσσαλονίκης κ.κ. Άνθιμο

Με την παραπάνω επιστολή, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Άνθιμος, εκτός από τις ευχές και τα συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία εκδόσεως του “Ε”, μας πληροφορεί ότι τα παραληφθέντα τεύχη της εφημερίδος κατεχωρήσθησαν στην Βιβλιοθήκη της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

*** Σεβασμιώτατε** ευχόμεθα ο Πανάγαθος Θεός να σας χαρίζει δύναμη, φώτιση και μακροημέρευση στο δύσκολο έργο που επιτελείται. Σας ευχαριστούμε για την αγάπη σας. Να προσέχετε και για εμάς.

Αύριο Κυριακή 17 Φεβρουαρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, θα λειτουργήσει εις τον ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Πατρών.

Θα χοροστατήσει και στο ετήσιο Ιερό Μνημόσυνο του κατά σάρκα πάτερα του Αρχιμανδρίτου π. Ειρηναίου Σωτηρόπουλου.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΘΕΟΛΟΓΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΑΤΡΑΣ

2ημερη εκδρομή 2 & 3 Μαρτίου 2013

ΛΙΜΝΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ-ΤΡΙΚΑΛΑ - ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ - ΜΕΤΕΩΡΑ-ΓΡΕΒΕΝΑ

ΤΙΜΗ ΑΝΑ ΑΤΟΜΟ: 77ευρώ

ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ:

* Μεταφορά με πολυτελές, κλιματιζόμενο πούλμαν του γραφείου μας.

* Μία διανυκτέρευση στην Καλαμπάκα σε ξενοδοχείο 5* με πρωινό σε δίκλινα και τρίκλινα δωμάτια

Επιβεβαίωση συμμετοχής κατόπιν προκαταβολής 27 ευρώ μέχρι 20/2/2013.

Επικοινωνία με την κα Δήμητρα Κόρδα-Κωτσάκη.

*** Χθες το μεσημέρι, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος αναχώρησε για την Αθήνα όπου είχε συνάντηση για υπηρεσιακούς λόγους με τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο.**

Ο Σεβασμιώτατος αναμένετο στην Πάτρα αργά το βράδυ της Παρασκευής.

Οι εκδόσεις “Ίκαρος” για την “Α”

Η σελίδα που διατηρεί ο εκδοτικός οίκος «Ίκαρος», στο facebook, φιλοξένησε, τη συνέντευξη του λογοτέχνη κ. Δημητρίου Νόλλα που παραχώρησε στον κ. Αθανάσιο Κολλιόπουλο και δημοσιεύθηκε στην ημερήσια τοπική εφημερίδα “Αλλαγή” πριν από λίγες ημέρες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο «Ίκαρος», που γιορτάζει φέτος 70 χρόνια λειτουργίας, αποτελεί τον πιο σημαντικό εκδοτικό οίκο στο χώρο της ποίησης και της λογοτεχνίας, καθώς σε αυτόν εξέδιδαν και εκδίδουν τα έργα τους ο **Ελύτης, Σεφέρης, Εγγονόπουλος, Εμπειρίκος, Καρούζος, Δημουλά, Γιανναράς, Νόλλας** και πολλοί ακόμα σημαντικοί άνθρωποι των γραμμάτων.

Σημεία Διακινήσεως του «Εκκλησιολόγου” για την Πάτρα είναι:

- * Τυπογραφείο «Κολλιόπουλου», (Ακρωτηρίου 55)
- * Αγιογραφικός Οίκος «Τζελάτη», (Γεροκωστοπούλου 29α)
- * Μοναστηριακή Τράπεζα" Παρασκευής Θεοδωράτου Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας).
- * Οπτικά «Καραβίτη», (Παντανάσσης 43)
- * Εκκλησιαστικά Είδη «Γεσθημανή», (Οθωνος Αμαλίας 97)
- * Εκκλησιαστικά Είδη, Νεκταρίου Μπούσια (Γοργοποτάμου 6 – πλησίον LIDL)
- * Περίπτερο έμπροσθεν Ι.Ν. Αγίας Βαρβάρας
- * Περίπτερο Κορίνθου & Μιαούλη
- * Περίπτερο Έλληνας Στρατιώτου και Λευκωσίας
- * Περίπτερο πλατείας Αγίας Λαύρας, άνω μέρος.

Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον “Εκκλησιολόγο”:

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. - 1.30 π.μ.
2610/341515, απογευματινές από 5.30 π.μ. έως 8.00 π.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.
Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002, (vodafone), 6985847585 cosmote.

Ο ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΤΗΣ ΛΕΗΝΙΑΣ

"Φως του κόσμου"

"Υμείς έστε το φως του κόσμου"
(Ματθ. 5, 14)

Χριστιανοί μου,
Η αγία Φιλοθέη, που γιορτάζουμε στις 19 Φεβρουαρίου, υπήρξε "φως μέγα" στους χριστιανούς της εποχής της, τόσο με την αγία της βιοτή όσο και με τα έργα που έκαμε.

Είναι γνωστά τα κοινωφελή ιδρύματα (νοσοκομείο, ξενοδοχεία, άσυλα, πτωχοκομεία, γηροκομεία, εργαστήρια κ.α.) που έχτισε κοντά στο Μοναστήρι της, δημιουργώντας μια καινούργια Βασιλεία και μάλιστα μέσα στην τουρκοκρατούμενη Αθήνα.

Πρέπει όμως να προσέξουμε να μην υπερτονίζουμε τα εξωτερικά έργα της αγίας, υποβιβάζοντας το κρείττον, ότι δηλαδή είχε αισθητά μέσα στην καρδιά της την Χάρι του Παναγίου Τριαδικού Θεού. Διότι τα έργα του κάθε χριστιανού αποκτούν αξία διά της κοινωνίας που έχει με τον εν Τριάδι Θεό, μιάς κοινωνίας αγάπης και μετανοίας.

Ο Ιησούς Χριστός είπε για τον Εαυτό Του: "εγώ ειμί το φως του κόσμου. ο ακολουθών εμοι ου μη περιπατήση εν τη σκοτία, αλλ' έξει το φως της ζωής" (Ιωάν. 8, 12) και: "Εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η ζωή" (Ιωάν. 14, 6).

Άρα λοιπόν "φως του κόσμου" ο Ιησούς Χριστός, αλλά "φως" και οι Μαθητές και οι διάδοχοί τους, μαζί με όλους τους αγωνιζομένους ορθοδόξους χριστιανούς.

Επομένως, κι εμείς καλούμαστε να μοιάσουμε στους αγίους, οι οποίοι με τη συμμετοχή τους στα Μυστήρια, με την απόλυτη υπακοή τους στην Εκκλησία, με την εφαρμογή των εντολών και με την καλλιέργεια των αρετών, νίκησαν τον κόσμο, τη σάρκα και τον διάβολο, απέκτησαν ειρήνη στις αισθήσεις και στους λογισμούς τους, θέρμη καρδιάς, πεφωτισμένον νουν και έτσι έφθασαν στα υπέρλογα της νοεράς αισθήσεως, προγευόμενοι με την καθαρή τους καρδιά τους αγαθούς "λόγους" της θείας μακαριότητας της Βασιλείας των ουρανών.

Βέβαια, προηγουμένως:

- με την νηστεία και την αγρυπνία νέκρωσαν τις εφάρμαρες επιθυμίες του σώματός τους,
- με τα δάκρυα λείπυναν την παχύτητα της καρδιάς τους,

- με τη συνεχή Καρδιακή και πονεμένη προσευχή, μαζί με τη μελέτη της Αγίας Γραφής και των πατερικών βιβλίων γεμισαν από άλλο φως τον νου τους,

- και με την απάρνηση του ίδιου θελήματος διά της υπακοής στον Πνευματικό, πνευματοποίησαν και εξαύλωσαν τις αισθήσεις τους.

Έτσι τα έργα τους δεν ήσαν απλώς φιλανθρωπικά και

κοινωνικά, αλλά καρποί αγώνος, προσευχής, δακρύων και μετανοίας. Καρποί αγίας ζωής!

Αντίστοιχα, και τα δικά μας έργα θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα της πίστεώς μας εις τον εν Τριάδι Θεό και να μεταβιβάζουν ζωή εν Αγίω Πνεύματι! Να μεταβιβάζουν το πνεύμα της μετανοίας, τον στεναγμο του τελώνου με το "λάσθητί μοι τω αμαρτωλώ" (Λουκ. 18, 13), την κραυγή του ληστού με το "μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου" (Λουκ. 23, 42) και την αναστημένη φωνή του ασώτου με το "ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου" (Λουκ. 15, 21). Βλέποντας αυτά οι συνάνθρωποί μας θα μας μιμούνται και θα δοξάζουν τον Πανάγιο Θεό!

Ότι κάνουμε, λοιπόν, θα πρέπει να έχει ως κίνητρο την αγάπη και ταυτόχρονα:

- να μεταδίδει ζωή, φως, χαρά και ειρήνη.
- να αποτελεί εκφραση εσωτερικής μυστηριακής ζωής,
- να προσφέρει δια της Εκκλησίας τη θέωση.

Χριστιανοί μου,

Όλοι εκείνοι που εργάζονται ιεραποστολικά, όπως η αγία Φιλοθέη, είναι "φως του κόσμου".

Βέβαια, η ιεραποστολή δεν γίνεται μόνο στους λαούς που αγνοούν τον Χριστό και την Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά προσφέρεται και στους ίδιους τους χριστιανούς σαν επανευαγγελισμος.

Υπάρχει όμως και η μυσταγωγική ιεραποστολή, η ιεραποστολή της προσευχής "υπέρ του σύμπαντος κόσμου", υπέρ όλων των ανθρώπων, που καθιστά "φως" την κάθε νύχτα που πάλλεται από αγρυπνούντες αγωνιζομένους χριστιανούς, με αδιάλειπτη Νοερά Καρδιακή προσευχή.

Πρόκειται για Την προσευχή εκείνη, που μας λέει ο Κύριος ότι πρέπει να γίνεται "εν τω κρυπτώ" και την οποία ο Κύριος, "ο βλέπων εν τω κρυπτώ", θα αποδώσει με ουράνια μακαριότητα "εν τω φανερώ" (Ματθ. 23, 6), ενώπιον Αγγέλων και ανθρώπων.

Αυτό το φως απλώνεται σε όλους μας και μας δίδει δύναμη και ζωή, για να μιμηθούμε τη ζωή των Αγίων.

Είθε οι πρεσβείες τους να μας συνοδεύουν μέχρι το τέλος αυτής της πρόσκαιρης και μάταιης ζωής μας. **Αμήν. Γένοιτο.**

Ομιλία της κα Μαρίας Ράπη
στη Σχολή Γονέων στην
Ιερά Πόλη Μεσολογγίου

Η Ιερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας ανακοινώνει ότι στην εκδήλωση της Σχολής Γονέων την προσεχή Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 2013 και ώρα 18:30' στην Ιερά Πόλη Μεσολογγίου θα μιλήσει η κα. **Μαρία Ράπη** με θέμα: «**Η συμβολή της οικογένειας στην ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης του παιδιού**». Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα εκδηλώσεων του Πνευματικού Κέντρου της Ιεράς Μητροπόλεως, που βρίσκεται στην διεύθυνση Γ. Χονδρού και Κανατά (πλησίον Ξενοδοχείου Liberty)

Η κα. **Μαρία Ράπη** κατάγεται από το Θέρμο Αιτωλοακαρνανίας. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, την Θεολογική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών και το Universite de Fribourg (Pedagogie - Psychologie). Έχει εκπονήσει διδακτορική διατριβή στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Δίδαξε στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, σε προγράμματα επιμόρφωσης εκπαιδευτικών, στο Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και στην Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.) Ιωαννίνων. Είναι Επίκουρη Καθηγήτρια της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Βελτίας Ιωαννίνων, με γνωστικό αντικείμενο την Χριστιανική παιδαγωγική και την κατήχηση. Συμμετέχει με εισηγήσεις σε συνέδρια και ημερίδες, με ομιλίες σε Σχολές Γονέων και ως μέλος οργανωτικών και επιστημονικών επιτροπών συνεδρίων. Δημοσιεύει κείμενά της σε επιστημονικά περιοδικά και επετηρίδες.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΟΡΙΝΘΟΥΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ Κ.
ΠΑΥΛΙΝΑ ΧΑΜΑΛΗ ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ ΣΤΗΝ 7^η
ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΓΟΝΕΩΝ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Η 7^η συνάντηση της Σχολής Γονέων της Ιεράς Μητροπόλεως μας θα λάβει χώρα το προσεχές **Σάββατο 16-2-2013, ώρα 6:00 το απόγευμα στην «Κροκίδειο» Αίθουσα** (Κροκιδά 2), με ομιλήτρια την Εκπαιδευτικό κ. **Παυλίνα Χαμάλη**, πρεσβύτερα η οποία θα αναλύσει το θέμα: «**Ο αντίκτυπος της διαπαιδαγώγησης της οικογένειας στη σχολική ζωή του παιδιού**».

Οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς αλλά και όλοι ανεξαιρέτως οι Χριστιανοί μόνο ωφελημένοι μπορούν να υπάρξουν από την εμπειρία της εκλεκτής ομιλήτριας τόσο ως μητέρας και δη πρεσβυτέρας, αφού είναι σύζυγος του π. **Ιωάννου Χαμάλη**, Εφημερίου του Ι. Ενοριακού Ναού Αγ. Ιωάννου Καλλιθέας Κορίνθου, όσο και ως εκπαιδευτικού, καθώς και από την συντονισμένη από τον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. **Διονύσιο** συζήτηση, που θα επακολουθήσει της εισηγήσεως. Ιδιαίτερα σήμερα που τα παιδιά μας τόσο κατά την περίοδο της σχολικής τους ζωής όσο και κατόπιν κατά την ένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο αντιμετωπίζουν προβλήματα δυσεπίλυτα και εμπόδια πρωτόγνωρα, τέτοιου είδους πνευματικές εκδηλώσεις θα αποβούν ενισχυτικές για το μέλλον τους.

Του
Πρωτοπρεσβυτέρου
π. **Στεφάνου**
Αναγνωστοπούλου

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Την Δευτέρα 18 Φεβρουαρίου
2013
το βράδυ θα τελεστεί
Μικρά Αγρυπνία
επί τη εορτή της Αγίας Φιλοθέης
Από 10 μ.μ. έως 1 νυκτερινή

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στο Παρεκκλήσιο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου του Επισκοπείου Πατρών τελούνται οι εξής Ακολουθίες:

1. Κάθε Κυριακή Όρθρος-Θεία Λειτουργία, 7.00-10.00.
2. Κάθε Δευτέρα απόγευμα και ώρα 18.00, Ιερά Παράκληση προς τον Άγιο Ιερομάρτυρα Εφραίμ της Νέας Μάκρης και τίθεται εις προσκύνησην απότμημα του Ιερού του Λειψάνου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. **Χρυσοστόμου**.
3. Κάθε Τετάρτη, ώρα 19.00 τελείται Ιερά Παράκληση, προς την Υπεραγία Θεοτόκο και Ιερό Ευχέλαιο.

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ
ΠΑΤΡΩΝ6ήμερη Προσκυνηματική
Εκδρομή στους Αγίους Τόπους

Ο Ιερός Ναός Αγίας Μαρίας Πατρών, διοργανώνει προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους από 8 Μαΐου (Τετάρτη του Πάσχα) έως και 13 Μαΐου 2013.

Πληροφορίες: π. Παναγιώτης Θωμάς
6932371500

Ο Εκκλησιολόγος

Ο π. Κύριλλος Κωστόπουλος σε εκδήλωση της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Προσκεκλημένος ο Αρχιμ. π. Κύριλλος Κωστόπουλος, Δρ. Θεολογίας στην εκδήλωση της Σχολής Γονέων Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας την περ. Κυριακή 10 Φεβρουαρίου 2013 το απόγευμα στο Παπαστράτιο Μέγαρο της Γυμναστικής Εταιρείας Αγρινίου με θέμα: «**Η υπέρβαση του ατομισμού στο μοναχισμό και στο γάμο**».

ΠΕΡΙΛΗΨΗ - ΒΑΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΕΙΣΗΓΗΣΗΣ Άτομο - Πρόσωπο

Ζούμε στην εποχή του ατομισμού, στην εποχή της διασπασμένης ατομικότητας, στην οποία το άτομο προσδιορίζεται από ποσοτικές, αναλογικές συγκρίσεις σαν βιολογική απρόσωπη κοινωνική μονάδα.

Σκοπός αρχή και τέρμα του ατόμου είναι ο εαυτός του, ο ναρκισσισμός, η μοναξιά. Ο σύγχρονος άνθρωπος νιώθει, παραμένει μόνος με στέρηση της προσωπικής ετερότητας, και καθίσταται άβουλο ον.

Η προσωπική σχέση και κοινωνία κατήντησε το μέγα πρόβλημα της εποχής μας. Το γέλιο, η χαρά, η συμπόνια, η αλληλεγγύη, κατάντησαν είδη πολυτελείας.

Είναι οντολογικό ουσιαστικό λάθος να ταυτίζονται οι όροι πρόσωπο και άτομο.

Η προσωπική ετερότητα αποκαλύπτεται μέσω της α-

μέσου προσωπικής σχέσης και κοινωνίας του ανθρώπου με το θεό το συνάνθρωπο και την κτίση. Βιώνεται όταν μπορεί να συναντήσει, να χαιρετήσει, να συνομιλήσει, να διαπιστώσει στην ύπαρξη του άλλου και τη δική του ύπαρξη.

Η μεγαλύτερη ομορφιά στον κόσμο είναι το άλλο πρόσωπο, το πρόσωπο του αδελφού μου, του πλησίον μου. Ο πλησίον είναι ο εαυτός μου. Ο Μ. Αντώνιος έλεγε: **Εκ του πλησίον η ζωή και ο θάνατος**, ενώ ο Αριστοτέλης σημείωνε: **ο άνθρωπος είναι κοινωνικό ζώον. Ο οντολογικός θάνατος είναι ο χωρισμός από τον πλησίον.**

Ο άνθρωπος - πρόσωπο ενώ ζει ανάμεσα στα εκατομμύρια των ανθρώπων, ενώ χρησιμοποιεί τα επιτεύγματα της ιστορίας, ενώ κοινωνεί με τα άλλα πρόσωπα, ποτέ δε μαζοποιείται ούτε καθίσταται ρουτίνα, μάζα, ρομπότ. Είναι ύπαρξη αδέσμευτη, προσωπική, με δική της παρουσία μέσα στην ιστορία. Γι αυτό και υποστασιάζει τη ζωή ως αγάπη και ελευθερία.

Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ'είκονα του προσωπικού Θεού και ως εκ τούτου ως πρόσωπο θα λυτρωθεί.

Η αγιότητα υπάρχει στα πρόσωπα και όχι στα άτομα.

Το μυστήριο του γάμου και το μυστήριο του μοναχισμού είναι οι δύο τρόποι ζωής οι οποίοι οδηγούν τον άνθρωπο να υπερβεί την ατομικότητα και τον εγωκεντρισμό του και να ζήσει σαν πρόσωπο, σαν προσωπικότητα. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Η υπέρβαση του εγωκεντρισμού και της ατομικότητας στο γάμο

Ο γάμος είναι πραγματικότητα μεταμορφώσεως της τεμαχισμένης φύσεως σε εικόνα της τριαδικής κοινωνίας, μέσα από την αγαπητική σχέση του άνδρα με τη γυναίκα, ως αγαπητική ελευθερία εν Χριστώ κοινωνία.

Το μυστήριο του γάμου δεν είναι ένας απλός τρόπος ικανοποίησης των θρησκευτικών αναγκών των δύο φύλων ούτε ευκαιρία εξυπηρέτησεως σκοπιμοτήτων.

Πολιτικός γάμος, συμβίωση, αμβλώσεις, καταστρατηγούν την προσωπική σχέση και την οδηγούν σε ατομική όχι εν Χριστώ ζωή.

Ο άνδρας συναντά και γνωρίζει τη γυναίκα και η γυναίκα τον άνδρα όχι απλώς στα όρια της φυσικής σχέσεως ή ακόμα και αυτής της οικογενείας, αλλά στα όρια των πνευματικών σχέσεων ως εικόνας του Τριαδικού πρωτοτύπου, ως εικόνας και τύπου της Εκκλησίας κατά το λόγο του Παύλου «**Το μυστήριο τούτο μέγα εστί, εγώ δε λέγω εις Χριστόν και εις την Εκκλησίαν**». Ο Αδάμ δε θα εύρισκε την Εύα χωρίς τον Θεό.

Η υπέρβαση του εγωκεντρισμού και της ατομικότητας στο μοναχισμό

Η μοναχική ζωή είναι η συνέχεια της γνήσιας χριστιανικής ζωής της αρχηγότου εκκλησίας μας.

Η μοναχική πολιτεία μεταμορφώνει τον αληθινό μοναχό σε ένα προσευχόμενο όν το οποίο ταυτοχρόνως στρέφεται προς το συνάνθρωπο και προς όλη την κτίση, κι αυτό γιατί στο χώρο του θεού βρίσκουμε τα πάντα.

Ο δρόμος προς τον αληθινό μοναχισμό και ο δρόμος προς τον αληθινό γάμο - με ορισμένες βεβαίως διαφοροποιήσεις - είναι κοινός, μέσα από την προσωπική ασκητική σχέση και κοινωνία, τη σταυρική αυταπάρνηση, την αγαπητική θυσία και αντιθυσία. Γι αυτό η τέλεια μοναχική ζωή είναι η κοινοβιακή.

Ο μοναχός με την κοινοβιακή εν Χριστώ ζωή επιτυγχάνει την κοινωνικότητα η οποία τον οδηγεί στην έξοδό του από την ατομικότητα και τον εγωκεντρισμό και τη είσοδό του στο χώρο της κοινωνίας, στο χώρο της προσωπικότητας. Βλέπει τον κάθε αδελφό ως εικόνα του Θεού.

Η εκκλησία καταδικάζει εκείνους που διαλέγουν το μοναχισμό από περιφρόνηση ή αποστρόφη προς τον γάμο.

Η μοναχική ζωή δεν οδηγεί στην αλλοτρίωση και απομόνωση. Ο μοναχός δεν μπορεί να οδηγηθεί στο Θεό της Αγάπης με μόνη την άσκηση χωρίς την αγάπη και την φιλανθρωπία. Κάθε άσκηση του μοναχού είναι προετοιμασία αγάπης προς το συνάνθρωπο.

* Στο τέλος της εισήγησης ακολούθησε γόνιμος διάλογος στον οποίο ο π. Κύριλλος Κωστόπουλος επέξηγησε και επέκτεινε σημεία της ομιλίας του που κέντρισαν το ενδιαφέρον του πολυπληθούς ακροατηρίου.

Χριστιανική Στέγη Πατρών Παντανάσσης 61, ΤΚ 26221, Πάτρα Τηλ. & FAX 2610-279807

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αύριο Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 2013 και ώρα 7.00 μ.μ. στην κεντρική αίθουσα ομιλιών της Χριστιανικής Στέγης Πατρών, Παντανάσσης 61, θα ομιλήσει ο ομότιμος καθηγητής των Παιδαγωγικών του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γεώργιος Κρουσταλάκης (απευθυνόμενος κυρίως σε νέα ζευγάρια) με θέμα:

“Γάμος και οικογένεια, δύο ομόκεντροι κύκλοι ζωής σε κρίση”

Μετά την ομιλία θα ακολουθήσει συζήτηση

* Ο καθηγητής Παιδαγωγικών Γεώργιος Κρουσταλάκης γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών και μετεκπαιδεύτηκε στη Ρώμη και το Βέλγιο. Από το 1979 δίδαξε ως καθηγητής αρχικά στη Φιλοσοφική Σχολή Ρεθύμνου και στη συνέχεια στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, με γνωστικό αντικείμενο “Γενική και Ειδική Παιδαγωγική”. Το συγγραφικό του έργο είναι ιδιαίτερα μεγάλο και σημαντικό τόσο στα Ελληνικά, όσο και στα Γαλλικά. Σήμερα είναι Ομότιμος Καθηγητής του Παν/μίου Αθηνών, ζει μόνιμα στην Αθήνα και πραγματοποιεί ευρύτατο έργο “Κοινωνικής Παιδαγωγικής” με ομιλίες και διαλέξεις σε όλη την Ελλάδα και την Κύπρο.”.

Το κράτος του διαβόλου αποδυναμώνεται

13 Φεβ Ακύλα και Πρισκίλλης Ακ 10,16,21

Ο Κύριος έστειλε τους μαθητές του ευρύτερου κύκλου, των εβδομήκοντα, ανά δύο σε πόλεις και χωριά, από τα οποία επρόκειτο να περάσει έπειτα ο ίδιος, με την εντολή να θεραπεύουν τους αρρώστους και να κηρύττουν ότι έφτασε η βασιλεία του Θεού.

Προφανώς τους έστειλε για να προετοιμάσουν το λαό να δεχθεί το κήρυγμα της νέας βασιλείας, αφού προηγουμένως τους έδωσε λεπτομερείς οδηγίες για τη συμπεριφορά τους και επέστησε την προσοχή τους σε κινδύνους που πρόκειται να συναντήσουν. Τέλος έδωσε αξία σ' αυτό που επρόκειτο να κάνουν λέγοντας: Όποιος δέχεται το κήρυγμά σας, εμένα δέχεται, κι όποιος δεν το δέχεται, δεν δέχεται εμένα, και κατ' επέκταση δεν δέχεται τον Πατέρα που με έστειλε.

Όταν οι μαθηταί ολοκλήρωσαν την αποστολή τους και επέστρεψαν και με χαρά του ανήγγειλαν ότι και τα δαιμόνια στην επίκληση του ονόματός του υποτάσσονται σ' αυτούς και βγαίνουν από τους δαιμονιζόμενους και τους άλλους υποχείριους τους, ο Κύριος επιβεβαίωσε μπροστά τους τη μείωση της εξουσίας του σατανά, και την παραγωγή πτώσης της δυνάμεώς του, λέγοντας:

Στο διάστημα που ήσασαν στο κήρυγμα έβλεπα το σατανά να πέφτει με σφοδρότητα και οξύτητα από τον ουρανό (σαν αστραπή (18). Και πρόσθεσε:

Σας δίνω (κι άλλη επί πλέον) εξουσία (κοντά σ' εκείνη που σας είχα δώσει), να πατάτε πάνω στα φίδια και στους σκορπιούς και σε κάθε δύναμη του εχθρού, και σας διαβεβαιώνω ότι κανένα απ' αυτά δεν θα σας κάνει κακό. Πάντως μη χαίρεστε γι' αυτό, για το ότι δηλαδή τα δαιμονικά πνεύματα υποτάσσονται να χαιρεστε μάλλον διότι τα ονόματά σας γράφτηκαν στον ουρανό (19-20).

Ως φίδια και σκορπιούς βέβαια ο Κύριος εννοεί τον επίβουλο και ιοβόλο και καταστροφικό διάβολο, και σαν εχθρό που έχει δύναμη εννοεί πάλι τον ίδιο, χωρίς εννοείται ν' αποκλείεται η προσασία τους και από φυσικά φίδια, όπως συνέβη με τον απόστολο Παύλο στο νησί της Μελίτης ή Μάλτας.

Εύλογα ερωτάται: Πώς ο Χριστιανός με τέτοια εξουσία συμβαίνει και πάλι να νικάται από το διάβολο; Την απάντηση δίνει ο Ιωάννης χρυσόστομος. Επειδή, λέει, είμαστε νοθευμένοι Χριστιανοί, και όχι γνήσιοι, είμαστε σε πνευματικό ύπνο και ραθυμία.

Πράγματι η αληθινή χαρά είναι το να γραφούν τα ονόματα των Χριστιανών στις δέλτους του ουρανού ή πιο απλά στη μνήμη του Θεού, πράγμα που έχει σχέση με την πιστή και ενάρετη ζωή, που επιτυγχάνεται με προσωπικό αγώνα του πιστού, κι όχι το να υποτάσσονται σ' αυτόν τα δαιμόνια, που είναι καθαρά χάρη του Θεού. Σε άλλη περίπτωση λέει ο Κύριος: Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, με το όνομά σου δεν προφητεύσαμε; Δεν βγάλαμε δαιμόνια και δεν κάναμε πολλά θαυμαστά; Και τότε θα

διακηρύξω σ' αυτούς ότι ποτέ δεν σας γνώρισα. Φύγετε από μπροστά μου σεις που εργάζεστε την ανομία. Αλλά κι όταν γράφει το όνομα στη μνήμη του Θεού, δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να σβηστεί, αν η ζωή του Χριστιανού δεν είναι σύμφωνη με το θέλημα του Θεού, λόγω ραθυμίας.

Μετά την πληροφορία που πήρε ο Κύριος από τους εβδομήκοντα, ότι και τα δαιμόνια υποτάσσονται σ' αυτούς, το πνεύμα του αισθάνθηκε αγαλλίαση, και αποτεινόμενος στον Πατέρα είπε: Πατέρα, και Κύριε του ουρανού και της γης, σ' ευχαριστώ διότι αυτά τα πράγματα τ' απέκρυψες από τους κατά κόσμον σοφούς και μυαλωμένους, και τα φανέρωσες στα νήπια. Ναι, Πατέρα, σ' ευχαριστώ, διότι αυτό ανέπαυσε το αγαθό θέλημά σου.

Δύο-τρία σχόλια.

1. Το σπάνιο αίσθημα της αγαλλιάσεως ο Κύριος στο διάστημα που ήταν στον κόσμο αυτόν το αισθάνθηκε κυρίως από την είδηση ότι το κήρυγμα της βασιλείας του Θεού εξαπλώνεται και ο διάβολος υποχωρεί και αποδυναμώνεται, καθώς οι άνθρωποι πιστεύουν και επιστρέφουν στο Θεό.

2. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Χριστός αποκαλεί το Θεό Πατέρα και Κύριο του ουρανού και της γης. Αν είχαμε ζωντανό το αίσθημα ότι ο Θεός Πατέρας μας είναι Κύριος του ουρανού και της γης, υλικώς και πνευματικώς, θα είχαμε άλλη στάση απέναντί του: θα νοιώθαμε μεγαλύτερη ασφάλεια και σιγουριά, αλλά και φόβο και σεβασμό απέναντί του, ώστε να μη τον πικραίνουμε και τον εξοργίζουμε με τ' αμαρτημάτα μας, και τον αναγκάζουμε να μας απορρίψει από παιδιά του και κληρονόμους του.

3. Υπάρχει σοφία και σοφία, ανθρώπινη και θεική. Η ανθρώπινη σοφία (επιστημονική, τεχνολογική, φιλοσοφική), μόνη της, δεν έχει αξία, διότι δεν μπορεί να προσεγγίσει την αντικειμενική αλήθεια, το Θεό. Οι σοφοί συνήθως καταλαμβάνονται από την επιστημονική οίηση, και χάνουν το δρόμο. Η θεική σοφία, δηλαδή η αποκαλυμμένη από τον Κύριο αλήθεια, που ενσαρκώνεται στο πρόσωπο του Χριστού, που είναι δικαιοσύνη και αγιασμός και απολύτρωση, είναι το παν, έστω και αν κατέχεται από μωρούς και αγραμμάτους κατά κόσμο.

Το άριστο είναι ο κατά κόσμο σοφός να είναι ταπεινός δέκτης και της σοφίας του Θεού. Ένας επιστήμονας και κατά κόσμο σοφός έχει γνώσεις μόνο για τη φύση που τον περιβάλλει, ενώ ο αγράμματος που έχει τη σοφία του Θεού έχει πληροφορίες και για τα υπερφυσικά πράγματα.

Ας αποβλέπουμε λοιπόν όχι τόσο στη σοφία του κόσμου, που μπορεί ν' αποβεί και η καταστροφή του κόσμου, λόγω αλαζονείας και αφροσύνης, αλλά στη σοφία του Θεού, που σώζει τον άνθρωπο και εγγυάται για αιώνιο κόσμο.

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΣΙΑΜΑΚΗ (Αρχιμανδρίτου Ιεροκήρυκος)

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ

Πολλοί Ιεροί Ναοί στην Μητρόπολή μας έχουν αφιερωθεί στην μνήμη του Αγίου ενδόξου Ιερομάρτυρος Χαράλαμπος του θαυματουργού (**Τσουκαλέικα, Κρύα Ιτεών, Ερινεός, Καλάνιστρα Ναός των εν Πάτραις Ναυπακτίων, κ.τ.λ.**). Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. **Χρυσόστομος** την παραμονή της Εορτής εχοροστάτησε στον πανηγυρίζοντα **Ιερό Ναό Αγίου Χαράλαμπος Νέου Ερινεού**, εν πληθούση εκκλησία, με την συμμετοχή πολλών Κληρικών εκ της Μητροπόλεώς μας, αλλά και της γειτονικής στον Ερινεό πόλεως και περιοχής του Αγίου. Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανεφέρθη στον βίο του Αγίου Χαράλαμπος και εστίασε στο ο,τι οι Άγιοι, με τις πρεσβείες τους, είναι οι μεγαλύτεροι ευεργέτες της ανθρωπότητας.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΑΛΑΝΙΣΤΡΑΣ

Ανήμερα της Εορτής, ο Σεβασμιώτατος ετέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Χαράλαμπος του ορεινού χωριού Καλάνιστρας, με την συμμετοχή πλήθους πιστών, οι οποίοι κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό και τα πέριξ αυτού παρά το ψύχος της ημέρας. Εντυπωσιακή ήτο η συμμετοχή των νέων οι οποίοι κατάγονται από την Καλάνιστρα και έσπευσαν, απ' όπου και άνευρίσκονται, να τιμήσουν τον Άγιο του χωριού τους.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανεφέρθη στην σημασία της τιμής προς τους Αγίους, οι οποίοι είναι η παρηγοριά μας, και ετόνισε την σχέση των Αγίων με τον τόπο που προστατεύουν και τους κατοίκους της περιοχής. Επίσης έκανε αναφορά στα θαύματα του Αγίου Χαράλαμπος και υπενθύμισε το θαύμα με την σωτηρία της πόλεως των Φιλιατρών από την βεβαία σφαγή από τους Γερμανούς, κατόπιν συγκλονιστικής θαυματουργικής παρεμβάσεως του πολιούχου Αγίου Χαράλαμπος.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος προεχείρισε Οικονόμον τον ευλαβέστατο Εφημέριο της Καλάνιστρας **π. Σπυριδώνα Γκολώνη**, ο οποίος με προθυμία μεγάλη και ζήλο θεοεπιτελεί τα ιερά του καθήκοντα στα χωριά Κάλανο και Καλάνιστρα, μη φειδόμενος κόπου και χρόνου και της αποστάσεως από την πόλη των Πατρών, αλλά παράλληλα εν χαρά μεγάλη εξυπηρετεί όποια άλλη ανάγκη της Μητροπόλεως. Ιδιαίτερως ο Σεβασμιώτατος ετόνισε τόφιλα κούθητον του π. Σπυριδωνος, ο οποίος τις καθημερινές, όταν λόγω καιρικών δυσκολιών δένδύνεται να μεταβή στα ορεινά χωριά όπου εφημερεύει, λειτουργεί προς ψυχική του ενίσχυση και πνευματική ωφέλεια των πιστών, στον Ιερό Ναό Αγίου Νεκταρίου Πατρών. Ακόμη επήνεσε τον π. Σπυριδώνα διότι ανεκαίνισε όλους τους Ναούς των δύο χωριών στα οποία είναι εφημέριος, σέσυνεργασία με τους κατοίκους, τους αποδήμους, αλλά και με προσωπικές γνωριμίες.

Επίσης, στον Ιερό Ναό Αγίου Χαράλαμπος Καλάνιστρας εκκλησιάσθησαν ο Πρόεδρος, τόδιοικητικό Συμβούλιο, και τα μέλη του Συλλόγου Εθελοντών Αιμοδοτών του Κέντρου Υγείας Χαλανδρίτσας «Ο Άγιος Χαράλαμπος», τους οποίους ο Σεβασμιώτατος επήνεσε για τήνδραστηριότητά τους και το θεάρεστο έργο το οποίο επιτελούν. Εκ μέρους του Συλλόγου προσεφώνησε Πρόεδρος κ. Αθανάσιος Θεοδωρόπουλος.

Μετά την Θεία Λειτουργία παρετέθη μικρή δεξίωση στο Πνευματικό Κέντρο της Ενορίας (πρώην Δημ. Σχολείο της Κοινότητος Καλάνιστρας).

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΡΥΑ ΙΤΕΩΝ

Πλήθος ευσεβών πιστών έσπευσε με ευλάβεια να προσκινήσει την Εικόνα αλλά και τα Ιερά Λείψανα του Αγίου, επιζητώντας την χάρη και την ευλογία του.

Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε ο Μέγας Πανηγυρικός και Αναστάσιμος Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος υπό του Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτου **π. Αρτεμίου Αργυροπούλου**, Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Τριταίας και Αρχιερατικού

Επιτρόπου Ωλενίας.

Ανήμερα της Εορτής του Αγίου, τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία κατά την οποία ιερούργησε και εκφώνησε τον Θείο Λόγο ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης **π. Γερβάσιος Παρακεντές**, Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών.

Το απόγευμα της κυριώνυμου ημέρας, είχαμε την ιδιαίτερη ευλογία να δεχτούμε στην Ενορία μας, τμήμα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Ιερομάρτυρος Χαράλαμπος, το οποίο φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Εισοδίων

της Θεοτόκου Ομπλού, συνοδευόμενο από τον Καθηγούμενο και από αδελφούς της Ιεράς Μονής.

Μετά την υποδοχή του Ιερού Λειψάνου, τελέσθηκε μεθέορτος Εσπερινός και Ιερά Παράκληση προς τιμήν του Αγίου στην οποία προΐστατο ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης και Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού, **π. Νεκτάριος Κωτσάκης** ο οποίος ομίλησε επικαίρως, αναφερόμενος στον βίο του Αγίου αλλά και στην χάρη που λαμβάνουμε προσκυνώντας τα Ιερά Λείψανα των Αγίων της Εκκλησίας μας.

Κατά τις Ιερές Ακολουθίες έλαβαν μέρος Ιερείς και διάκονοι της Ιεράς Μητροπόλεως μας.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΤΣΟΥΚΑΛΕΙΚΩΝ

Με λαμπρότητα και με την απαιτούμενη εκκλησιαστική τάξη, εορτάσθηκε και φέτος η Ιερά Μνήμη του Αγ. Χαράλαμπος στα Τσουκαλέικα.

Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε εν πληθούση εκκλησία και πλειάδος ιερών, Μέγας πανηγυρικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας, όπου τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Πρωτοπρε-

σβύτερος π. Παναγιώτης Ρόδης.

Ανήμερα της εορτής τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία όπου προσέστη και κήρυξε τον Θείο Λόγο ο Αρχιμανδρίτης π. Πολύκαρπος Τσιμιστός.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τελέσθηκε ο Μεθεόρτιος Εσπερινός μετά Ιεράς Παρακλήσεως στον Άγιο.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ (παλαιού Δημοτικού Νοσοκομείου)

Εκατό χρόνια συμπληρώθηκαν εφέτος από την ανέγερση του Ιερού Ναού Αγίου Χαράλαμπος στο παλαιό Νοσοκομείο στην άνω πόλη.

Επί δημαρχείας **Ευάγγελου Φλωράτου** το εκκλησάκι είχε ανακαινισθεί εν μέρει, αλλά ο χρόνος έχει αφήσει τα σημάδια του και πρέπει ο Δήμος Πατρέων να μεριμνήσει ώστε να επισκευασθεί τουλάχιστον η σκεπή του.

Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε Μέγας Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας, όπου ιερούργησε και κήρυξε τον Θείο Λόγο ο Αρχιμανδρίτης **π. Γερβάσιος Χριστοδουλόπουλος**. Την Κυριώνυμο ημέρα προσέστη της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας ο ίδιος Ιερέας.

Το απόγευμα στον Μεθεόρτιο Εσπερινό ιερούργησε ο **π. Περικλής Ρίπισης**, ο οποίος κήρυξε και τον Θείο Λόγο.

Στις Ιερές Ακολουθίες παρευρέθησαν αρκετοί πιστοί, ανάμεσά τους και ο πρώην Δήμαρχος **κ. Ανδρέας Καράβολας**.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

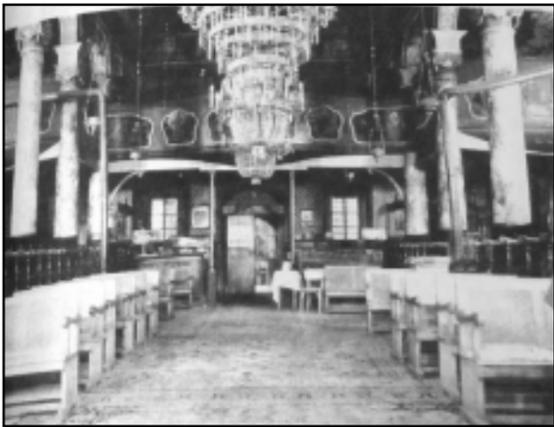
* Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.

* Τετάρτη βράδυ 9.30 -12.30 Μικρά Αγρυπνία.

* Πέμπτη εσπέρας τελείται Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις στην Παναγία μας ή στον Όσιο Αρσένιο και ακολουθεί σύντομο Κήρυγμα, από ώρα 5.00 - 6.30 μ.μ.

Ψάλτες στον ναό του αγίου Ιωάννου των Χίων στον Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως

Ένα από τα σημαντικότερα κέντρα της ορθόδοξης λατρείας στην Κωνσταντινούπολη ήταν ο ναός του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου ο επιλεγόμενος «των Χίων» στην συνοικία του Γαλατά. Ο συγκεκριμένος ναός ως χριστιανικός λατρευτικός χώρος είναι πολύ παλιός. Η ίδρυσή του ανάγεται στους χρόνους προ της αλώσεως, ενώ μετά την άλωση αναφέρεται συχνά σε έγγραφα από τον 16ο αιώνα και κατόπιν. Κατά την διάρκεια της ιστορίας του ανακαινίστηκε εκ βάρων κάποιες φορές λόγω φυσικών καταστροφών (κυρίως σεισμών και πυρκαγιών). Δυστυχώς από το 1965 ο ιστορικός αυτός ναός τελεί υπό κατάληψιν από μία παράξενη θρησκευτική ομάδα Τούρκων, με απώτερο σκοπό προφανώς την κατερείπωση και εξαφάνιση αυτού του αρχαίου χριστιανικού μνημείου, όπως συνέβη και με άλλους ναούς που είχε καταλάβει η ίδια ομάδα παλαιότερα.

Εσωτερική άποψη του αγίου Ιωάννου των Χίων γύρω στο 1970 περίπου

Από τα αναλόγια του αγίου Ιωάννου των Χίων πέρσαν περίφημοι Έλληνες μουσικοί της Κωνσταντινουπόλεως, πρωτοψάλτες και μουσικοδιδάσκαλοι, επάξιοι συνεχιστές και εκπρόσωποι του πολιτισμού της Ρωμιοσύνης. Πολλοί από αυτούς κατέλαβαν μία θέση ακόμη και στα αναλόγια του πατριαρχικού ναού η γενικώς έχουν καίρια θέση στην ιστορία της καθ' ημάς εκκλησιαστικής μουσικής, ενώ άλλοι γενικότερα θα λέγαμε ότι σφραγίζουν με την παρουσία τους την έντονη και μοναδική προσφορά των Ρωμιών μουσικών και συνθετών κατά την εποχή εκείνη σε αυτό που σήμερα μπορούμε να ονομάσουμε «έντεχνη κοσμική και λαϊκή μουσική της ανατολικής Μεσογείου».

Στα πλαίσια κάποιων άλλων εργασιών μου προέκυψαν ωρισμένα στοιχεία όχι για όλους αλλά πάντως για πολλούς από τους ψάλτες που πέρσαν από τον ναό του αγίου Ιωάννου των Χίων στον Γαλατά κατά την περίοδο από τα τέλη του 18ου μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνας. Κάποιων τα ονόματα είναι απόντα από την σύγχρονη ψαλτική βιβλιογραφία. Τα πρόσωπα αυτά διετέλεσαν στον συγκεκριμένο ναό δεξιό ή αριστεροί ψάλτες, δομείς, κανονάρχες, βοηθοί, η ακόμη και κληρικοί, αν και δεν διευκρινίζεται πάντοτε η θέση που είχαν η η χρονική περίοδος κατά την οποία υπηρέτησαν. Περίπου για 17 από

αυτούς ουσιαστικά ξέρουμε μόνον τα ονόματά τους χωρίς άλλα στοιχεία (για μερικούς δεν αναφέρεται ούτε επώνυμο). Προσπάθησα από τον συνδυασμό των πληροφοριών να διευθετήσω κάποιες χρονολογίες και να συμπληρώσω μερικές ελλείψεις, στο μέτρο του δυνατού βέβαια, καθώς σε πολλές περιπτώσεις αυτό αποδείχτηκε πολύ δύσκολο και μάλλον ακατόρθωτο λόγω των ελλειψών η συγκροτημένων στοιχείων που είχα στην διάθεσή μου.

Στην συνέχεια παραθέτω κατά χρονολογική σειρά τον κατάλογο των ανευρεθέντων ψαλτών του αγίου Ιωάννου των Χίων με σύντομα πληροφοριακά στοιχεία για τον καθένα τους, έχοντας επίγνωση ότι η εργασία αυτή είναι ατελής και αναμένει την ολοκλήρωσή της από την συνεχιζόμενη έρευνα. (Η πλήρης βιβλιογραφική τεκμηρίωση της παρούσης εργασίας και κάποιες επιπλέον πληροφορίες θα αναφερθούν σε κάποια άλλη ευκαιρία λόγω της εκτάσεως της παρούσης εργασίας.)

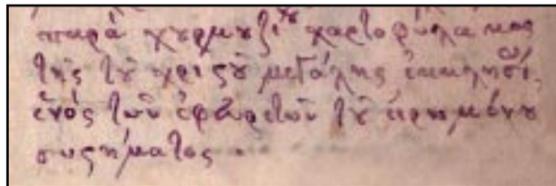
1780-1786, Βασίλειος, δεξιός ψάλτης. Δεν βρέθηκαν άλλα στοιχεία.

1780-1782, Σταύρος, αριστερός ψάλτης. Δεν βρέθηκαν άλλα στοιχεία.

1782-1786, Γαβριήλ, αριστερός ψάλτης. Δεν βρέθηκαν άλλα στοιχεία.

1786-1792, Χουρμούζιος Χαρτοφύλαξ ως δεξιός ψάλτης επί μία εξε-

τία περίπου, «προς 20 και είτα προς 25 γρόσια κατά μήνα». Είναι ο ένας εκ των τριών διδασκάλων και εφευρετών της νέας μουσικής μεθόδου του 1814. Η πληροφορία ότι το διάστημα 1786-1792 ήταν δεξιός ψάλτης στον ναό του αγίου Ιωάννου είναι σημαντική για την βιογραφία αυτού του μεγάλου ευεργέτου της εκκλησιαστικής μας μουσικής, για τον οποίο τα βιογραφικά στοιχεία που γνωρίζουμε είναι ελάχιστα και ελλιπή. Σε κάποιες νεώτερες αναφορές ο Χουρμούζιος φέρεται να γεννήθηκε περί το 1770. Στην μονογραφία μου όμως για τον Χουρμούζιο το 2004 είχα σημειώσει ότι σύμφωνα με τους υπολογισμούς μου πρέπει να είχε γεννηθεί μεταξύ των ετών 1755-1765 (Διονυσίου Ν. Μ. Ανατολικιώτου, «Ο Χουρμούζιος Χαρτοφύλαξ και η συμβολή του εις την μουσικήν μεταρρύθμισιν του 1814», Αθήνα 2004, σελ. 14). Αν πράγματι είχε γεννηθεί το 1770, τότε το 1786 θα ήταν μόλις 16 ετών, οπότε μάλλον αποκλείεται να ήταν δεξιός ψάλτης στον άγιο Ιωάννη του Γαλατά· σε τόσο μικρή ηλικία θα ήταν ίσως κανονάρχης η το πολύ παραδομείςκος σύμφωνα με τις ψαλτικές συνήθειες της εποχής στην Κωνσταντινούπολη. Για να έχη θέση πρωτοψάλτου, θα πρέπει λογικά να ήταν τουλάχιστον μία δεκαετία μεγαλύτερος, άρα το έτος της γεννήσεώς του θα πρέπει να ήταν γύρω στο 1760 η και νωρίτερα· και έτσι θεωρώ ότι επιβεβαιώνονται οι αρχικοί μου υπολογισμοί, οπότε το έτος γεννήσεώς του πρέπει πλέον να τοποθετηθεί μεταξύ των ετών 1755-1760. Ο Χουρμούζιος μετά την καθιέρωση της νέας μεθόδου ωρίστηκε πατριαρχικός μουσικοδιδάσκαλος και έλαβε το οφίκιον του χαρτοφύλακος. Εκοιμήθη το 1840 πενήσατος.

Ιδιόχειρη υπογραφή του Χουρμούζιου Χαρτοφύλακος

1793-1807, Νικόλαος Τζιρλής, δεξιός ψάλτης. Δεν βρέθηκαν άλλα στοιχεία.

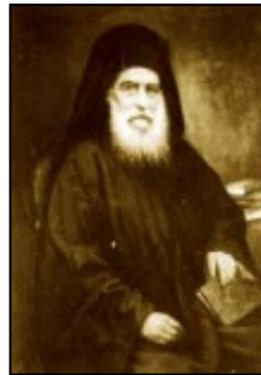
1786-1807, Σπυρίδων η Σπύρος, αριστερός ψάλτης απέναντι στον Χουρμούζιο και τον Νικόλαο Τζιρλή. Δεν βρέθηκαν άλλα στοιχεία.

1807-1821, Πέτρος Γεωργίου ο Βυζάντιος, δεξιός ψάλτης, διαπρεπής μουσικός· γεννήθηκε περί το 1780-1785, σχεδόν συνονόματος αλλά κατά 70 περίπου χρόνια νεότερος του πρωτοψάλτου της μεγάλης εκκλησίας Πέτρου του Βυζαντίου του «φυγά». Ο Πέτρος Γεωργίου ήταν μαθητής των τριών εφευρετών της νέας μεθόδου, έψαλε σε διάφορους ναούς της Κωνσταντινουπόλεως, ενώ το 1821 διωρίστηκε πρωτοψάλτης του εν Τήνω ναού της Ευαγγελιστρίας. Το 1830 ήρθε στην Αθήνα, όπου έψαλε σε διάφορους ναούς οικειοθελώς χωρίς αμοιβή. Το 1831 τον κάλεσαν να αναλάβει λαμπαδάρης της Μεγάλης Εκκλησίας μετά την κόμησι του λαμπαδαρίου Αντωνίου, αλλά ο Πέτρος αρνήθηκε. Ο θάνατος τον βρήκε στην Αθήνα υπέργηρο το 1875.

1807-1813(;) Φώτιος η Φωτάκης, αριστερός ψάλτης απέναντι στον Πέτρο Γεωργίου τον Βυζάντιο. Δεν βρέθηκαν άλλα στοιχεία.

1813-(1828;), Ζωρζής Πολυχρόνης, αριστερός ψάλτης απέναντι στον Πέτρο Γεωργίου τον Βυζάντιο. Δεν αναφέρεται μέχρι τότε έψαλε στον ναό. Αν παρέμεινε και μετά το 1821, όταν αποχώρησε ο Πέτρος Γεωργίου, άραγε ανέλαβε δεξιός; Πάντως μέχρι το 1828 δεν αναφέρεται άλλος κύριος ψάλτης στο δεξιό ή στο αριστερό αναλόγιο του ναού.

1818 περίπου, **Ιωάννης Κοκκάδης** ή **Κουρσουλούδης,** κανονάρχης-βοηθός επί Πέτρου Γεωργίου του Βυζαντίου. Γεννήθηκε το 1802 στην Καλλιμασιά Χίου, αλλά έμεινε ορφανός εκ πατρός. «Εφηβος των» ήρθε στην Κωνσταντινούπολη για σπουδές. Παράλληλα εργαζόταν σε αρτοποιείο και έψαλλε ως κανονάρχης στον άγιο Ιωάννη των Χίων (υπολογίζω περίπου μεταξύ των ετών 1818-1820). Ακολούθησε το ιερατικό στάδιο, και ο μητροπολίτης Σοφίας της Βουλγαρίας Ιωακίμ χειροτόνησε τον Ιωάννη διάκονο μετονομάζοντάς τον σε Ιωακίμ. Χειροτονήθηκε επίσκοπος Δρυϊνουπόλεως τον δεκέμβριο του 1827, σε ηλικία μόλις 25 ετών. Εξελέγη Οικουμενικός Πατριάρχης στις 4 οκτωβρίου

του Διονυσίου Ανατολικιώτου*
symbole@mail.com

1860 ως Ιωακίμ Β και παρέμεινε στον θρόνο μέχρι το 1863. Επανεξελέγη για δεύτερη φορά στις 23 νοεμβρίου 1873 «παραινός» ως αρχι του θανάτου του» 5 Αυγούστου 1878. Μεσοσύσης της δευτέρας θητείας του προσέλαβε τον Γεώργιο Βιολάκη ως πρωτοψάλτη του πατριαρχείου.

1828-(1832;), Χρύσανθος, δεξιός ψάλτης. Δεν βρέθηκαν άλλα στοιχεία.

1828-1851, Απόστολος Αθανασίου Βυζάντιος, πρώτα αριστερός και μετά δεξιός ψάλτης διαδεχθείς τον Χρύσανθο. Δεν βρέθηκαν άλλα στοιχεία. Δεν γνωρίζουμε αν ταυτίζεται με τον Αποστολάκη ράπτη Βυζάντιο, που αναφέρει ο Χουρμούζιος το 1832. Ίσως από το 1833-35 περίπου η λίγο μετά ανέλαβε δεξιός ψάλτης, θέσι την οποία πάντως εξακριβωμένα κατείχε ήδη το 1843 και διατήρησε μέχρι το 1851. Άρα διακόνησε στα αναλόγια του ίδιου ναού επί 23 ολόκληρα χρόνια. Χαρακτηρίζεται ικανός και καλλιφώνος μουσικός.

1833, Ονούφριος ο Βυζάντιος, διακεκριμένος ψάλτης· γεννήθηκε το 1807, ήταν μαθητής του πρωτοψάλτου Γρηγορίου και του Χουρμούζιου Χαρτοφύλακος, συμμαθητής δε και συνεργάτης του Θεοδώρου Φωκαέως (αν και νεώτερός του στην ηλικία). Όταν έψαλλε στο ναό του αγίου Ιωάννου (δεν διευκρινίζεται σε ποίο αναλόγιο), ήταν 26 ετών. Αναδείχτηκε διαπρεπής μουσικοδιδάσκαλος και ανέδειξε πολλούς μαθητές. Μελοποίησε διάφορα μαθήματα εκκλησιαστικά (δοξολογία, κοινωνικά, το *Νυν αι δυνάμεις* και άλλα), εξωτερικά και σχολικά. Ήταν επίσης άριστος γνώστης της εξωτερικής μουσικής. Επιστάτησε και στην 4η έκδοσι της τρίτομης ανθολογίας του Θεοδώρου Φωκαέως «κατά παράκλησιν αυτού». Πέθανε το 1872. Γιος του ήταν ο επίσης ψάλτης Τιμολέων Ονούφριάδης.

1834-1835(;) Νικόλαος Γεωργίου, ο περιφημος μουσικοδιδάσκαλος, που κατόπιν επί 50 περίπου

χρόνια έψαλλε ως πρωτοψάλτης στον ναό της αγίας Φωτεινής στην Σμύρνη, εξ ου και είναι γνωστός ως πρωτοψάλτης Σμύρνης. Πέθανε τον νοέμβριο του 1887 σχεδόν 100 ετών. Δεν αναφέρεται το ακριβές χρονικό διάστημα που υπηρέτησε στον άγιο Ιωάννη του Γαλατά, αλλά υπολογίζω περίπου 1834-1835, και θα ήταν άνω των 40 ετών.

1843-1876, Γεώργιος Βιολάκης Σίφνιος. Ορφανός από μητέρα ήρθε στην Κωνσταντινούπολη το

1830 σε ηλικία 10 ετών για σπουδές και μουσική κατάρτιση. Διετέλεσε αριστερός ψάλτης του ναού την περίοδο 1843-1851 (με δεξιό τον Απόστολο Αθανασίου Βυζάντιο), και μετά δεξιός 1851-1876. Λόγω της καλλιφωνίας του και των μουσικών του γνώσεων στις 5 νοεμβρίου του 1876 ανέλαβε πρωτοψάλτης του πατριαρχικού ναού. «Εκ νεότητος αυτού» είχε ήθος σοβαρό και εκκλησιαστικό. Ήταν επίσης γνώστης και της εξωτερικής και της ευρωπαϊκής μουσικής. Εκοιμήθη στις 10 Ιουλίου 1911. Αναλυτικά στοιχεία περί του βίου του έργου και της προσφοράς του περιέχονται στην ανέκδοτη διδακτορική μου διατριβή «Γεώργιος Βιολάκης, ο πρωτοψάλτης, ο μουσικολόγος, ο τυπικολόγος (1820-1911)», που ολοκληρώθηκε το 2011.

1851-1862(;) Γεώργιος Βόλτος. Γεννήθηκε στην Ζαγορά Πηλίου το 1823 και είναι βέβαιο ότι διετέλεσε λαμπαδάρης του Γεωργίου Βιολάκη στον άγιο Ιωάννη των Χίων περί το 1859, ενώ παράλληλα διατηρούσε και κατάστημα, μάλλον βιβλιοπωλείο. Αναφέρεται ως ένας εκ των εγκριτωτέρων μουσικών, που διέθετε γλυκιά και «λιγυρά» φωνή. Το 1863 ήταν πρωτοψάλτης στο Μέγα Ρεύμα και το 1874 στον μητροπολιτικό ναό του Βόλου, όπου έψαλλε μέχρι το 1906. Το έτος εκείνο γιόρτασε την ιεροψαλτική πεντηκονταετηρί-

Ο Εκκλησιολόγος

δα του (άρα ξεκίνησε να ψάλλη από το 1856) και αποχώρησε από το αναλόγιο. Εκοιμήθη στην Κωνσταντινούπολη δύο χρόνια μετά, το 1908. Η πληροφορία ότι μετά την πρόσληψη του Βιολάκη ως πρωτοψάλτου στο πατριαρχείο ο Γεώργιος Βόλτος προσελήφθη και ως δεξιός στον άγιο Ιωάννη δεν επιβεβαιώνεται. Αναφέρεται πάντως ότι ο Βόλτος υπήρξε μαθητής του Γ. Βιολάκη στην μουσική και κατόπιν κατά σειράν δομέστικος του και λαμπαδάριός του και ότι διετέλεσε επίσης δεξιός ψάλτης στον άγιο Νικόλαο Γαλατά. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο Γ. Βόλτος ήταν στο πλευρό του Βιολάκη επί 12 χρόνια τουλάχιστον, περίπου από το 1851, ίσως ως παραδομέστικος και δομέστικος, και ως λαμπαδάριός του πιθανόν από το 1856 μέχρι το 1862.

1856-1860(;) , Κωνσταντίνος Σακελλαρίδης ο Θεσσαλοναμάγνης. Υπήρξε φιλόλογος, γιατρός, σχολάρχης, δημοσιογράφος, κυρίως όμως μουσικός και μουσικολόγος. Γεννήθηκε το 1839 και στα νεανικά του χρόνια διετέλεσε μαθητής και δομέστικος του Γεωργίου Βιολάκη, υπολογίζω μεταξύ των ετών 1856-1860. Κατόπιν σπούδασε ιατρική στην Αθήνα. Πέθανε το 1890.

1860-1864; Νικόλαος Ιωαννίδης ο Νεοχωρίτης, ίσως, ως αριστερός του Γεωργίου Βιολάκη. Ορισμένοι θεωρούν ότι ο Νικόλαος Ιωαννίδης και ο Νικόλαος Νεοχωρίτης είναι διαφορετικά πρόσωπα, αλλά αυτό μάλλον οφείλεται σε παρεξήγηση. Ο Νικόλαος Ιωαννίδης γεννήθηκε το 1839 και πέθανε το 1883· ήταν υψίφωνος και ηδύφωνος μουσικοδιδάσκαλος και μελοποιός. Ότι ήταν αριστερός του Βιολάκη στον ναό του αγίου Ιωάννου του Γαλατά μας πληροφορεί μόνον ο Άγγελος Βουδούρης, μαζί όμως με κάποιες ανακρίβειες, που τελικά καθιστούν τον λόγο του όχι και τόσο έγκυρο. Διότι ο Βουδούρης κάπου συγχέει τον ναό του αγίου Ιωάννου με τον ναό του σωτήρος Χριστού στον Γαλατά και παρουσιάζει τον Ιάκωβο Ναυπλιώτη κανονάρχη του Ιωαννίδη στον άγιο Ιωάννη, ενώ αυτό συνέβη στον ναό του σωτήρος Χριστού το 1877-1878, εποχή που ο μεν Ιωαννίδης ψάλλει πράγματι στον ναό του σωτήρος, ο δε Βιολάκης είναι ήδη πρωτοψάλτης του πατριαρχείου. Πριν από το 1875 αριστερός του Βιολάκη στον άγιο Ιωάννη δεν είναι ο Νικόλαος Ιωαννίδης, αλλά ο Αριστείδης Νικολαΐδης (από το 1871 ίσως;). Ο Ν. Ιωαννίδης μετά το 1864 (δηλαδή από 25 ετών) έψαλλε για πολλά χρόνια στον ναό του σωτήρος Χριστού στον Γαλατά. Επομένως αν ο Ιωαννίδης διετέλεσε αριστερός του Βιολάκη, θα ήταν περι-

το 1864 και ωρίτερα, εποχή που ο Ιάκωβος Ναυπλιώτης δεν είχε γεννηθεί καν (γεννήθηκε το 1864), άρα αποκλείεται να ήταν κανονάρχης! Επομένως τα περί συμμετοχής του Ι. Ναυπλιώτη στα αναλόγια του ναού του αγίου Ιωάννου «των Χίων» δεν μπορούν να γίνουν δεκτά όπως αντιφατικά τα αναφέρει ο Βουδούρης. Επειδή προς το παρόν δεν έχω βρει αλλού αναφορά ότι ο Νικόλαος Ιωαννίδης έψαλλε ως αριστερός του Βιολάκη στον εν λόγω ναό, διατηρώ επιφυλάξεις και για αυτήν την πληροφορία.

1876-1877, Γεώργιος Ραιδεστηνός Ευστρατιάδης ή Μέλισσας. Ονομαστός μουσικοδιδάσκαλος, πρώην καφετζής του πατριάρχου Κωνσταντίνου του από Σιναίου. Λόγω της καλλιφωνίας του και της μουσικής του κλίσεως διέπρεψε στα αναλόγια της Μεγάλης Εκκλησίας (λαμπαδάριός του πατριαρχείου κληθείς «έξω-

θεν» 1863-1871, πρωτοψάλτης 1871-1876). Τον οκτώβριο του 1876 επαύθη από την θέση του, επειδή δυστρόπησε για την καυστέρηση των μισθών του. Στην θέση του Ραιδεστηνού πήγε ο Βιολάκης, ενώ στην θέση του Γ. Βιολάκη πήγε πρωτοψάλτης στον άγιο Ιωάννη των Χίων ο Γ. Ραιδεστηνός (!) για έναν χρόνο περίπου.

1871(;) - 1881, Αριστείδης Νικολαΐδης. Γεννήθηκε το 1851 στην Κωνσταντινούπολη και κοιμήθηκε το 1923. Ακολουθώ τις χρονολογίες που δίνουν οι περισσότεροι συγγραφείς, διότι στο «Λεξικόν» του ο Γ. Παπαδόπουλος σημειώνει ότι ο Αρ. Νικολαΐδης γεννήθηκε το 1843 και πέθανε τον δεκέμβριο του 1915, ενώ στις «Συμβολές» τοποθετεί την γέννησή του μια δεκαετία νωρίτερα· αν δεν είναι τυπογραφική αβλεψία, πρόκειται για τις συνήθειες αντιφάσεις και ανακρίβειες του Παπαδοπούλου (το έτος θανάτου του Αρ. Νικολαΐδου πρέπει να ερευνηθεί περισσότερο, καθώς δεν αποκλείεται ο Γ. Παπαδόπουλος να έχει δίκιο, διότι αναφέρει ότι εξεφώνησε τον επικήδειο λόγο στην εξόδιο ακολουθία). Ήταν μαθητής του Ιωάννου πρωτοψάλτου (1856-1865), δίπλα στον οποίο χρημάτισε και κανονάρχης του πατριαρχικού ναού· ε-

πίσης μαθητής του Γεωργίου Βιολάκη, αριστερά του οποίου έψαλλε στον ναό του αγίου Ιωάννου των Χίων μέχρι το 1876. Στον ίδιο ναό διετέλεσε και αριστερός του Γ. Ραιδεστηνού για έναν χρόνο περίπου μέχρι το 1877, και ύστερα ανέλαβε το δεξιό αναλόγιο του ίδιου πάντοτε ναού για το διάστημα 1878-1881. Το 1882 θα κληθεί ως α' δομέστικος της μεγάλης εκκλησίας δίπλα στον πρωτοψάλτη Γεώργιο Βιολάκη. Είχε σοβαρό χαρακτήρα και ανεδείχθη άριστος ερμηνευτής της ψαλτικής τέχνης και μουσικοδιδάσκαλος της θεωρίας και της πράξεως. Έψαλλε στον πατριαρχικό ναό επί 29 συναπτά έτη και ακολούθησε όλα τα στάδια της ιεροψαλτικής ιεραρχίας. Το 1888 έγινε λαμπαδάριος, και μετά την συνταξιοδότηση του Βιολάκη το 1905 έγινε τοποτηρητής της πρωτοψαλτίας και πρωτοψάλτης του πατριαρχικού ναού, από όπου αποχώρησε τον Ιανουάριο του 1911. Μαθητές του Αριστείδη Νικολαΐδη ήσαν ο βαπτιστικός του Πάτροκλος Παναγίδης, ο Εμμανουήλ Φαρλέκας και άλλοι.

1881-1883, Ιωάννης (Γιάγκος) Μ. Καββάδας ο Χίος. Διαπρεπής ιεροψάλτης· μαθήτευσε στον Χουρμούζιο Χαρτοφύλακα και στον Πέτρο Συμεών τον Αγιοταφίτη· ανέδειξε πολλούς μαθητές στην Κωνσταντινούπολη και στην Χίο. Πρωτοψάλτης της μητροπόλεως Χίου από το 1863 ως το 1895, αν και ενδιάμεσα έψαλλε δεξιά στον άγιο Ιωάννη των Χίων (1881-1884)· αλλά και κατά το

Περίφημοι Έλληνες μουσικοί της Κωνσταντινουπόλεως, πρωτοψάλτες και μουσικοδιδάσκαλοι, επάξιοι συνεισφέροντες και εκπρόσωποι του πολιτισμού της Ρωμιοσύνης

διάστημα αυτό εθεωρείτο κανονικός πρωτοψάλτης της μητροπόλεως Χίου. Πέθανε στις 19 Ιουνίου 1899.

1883-1884, Ιωάσαφ μοναχός ο Ρώσος, για έναν χρόνο. Ήταν ιερομόναχος και σημαντικός μουσικός του 19ου αιώνας. Γεννήθηκε στο Ανδρονίκιο της Καισαρείας Καππαδοκίας, ήταν μαθητής του Νικολάου Γεωργίου στην Σμύρνη, όπου σπούδασε, και εκάρη μοναχός στην ρωσική μονή του αγίου Παντελεήμονος Άθω, από όπου έλαβε και το προσωνύμιο Ρώσος. Κατόπιν μετέβη στην Κωνσταντινούπολη, όπου έψαλλε σε διάφορους ναούς, ενώ αργότερα πήγε στην Ρουμανία. Γνώριζε επίσης την ευρωπαϊκή και την αραβοπερσική μουσική, συνεργάστηκε με τον πρωτοψάλτη της μεγάλης εκκλησίας Σταυράκη Γρηγοριάδη και με τον Ελληνικό Μουσικό Σύλλογο, μελοποίησε διάφορα μαθήματα, ενώ εξέδωσε και μουσικά βιβλία, κυρίως θεωρητικές πραγματείες.

1880-1886, και 1888-1890, Γεώργιος Πρωγάκης, ως αριστερός ψάλτης του ναού. Ευπαιδευτος μουσικοδιδάσκαλος της Θεολογικής Σχολής Χάλκης. Το 1888-1890 διετέλεσε και γραμματεύς της επιτροπείας του ναού, αλλά δεν διευκρινίζεται με σαφήνεια αν ήταν ταυτοχρόνως και ψάλτης και γραμματεύς η μόνο το ένα από τα δύο. Εξέδωσε την περίφημη τρίτομη «Μουσική συλλογή» (1909-1911), η οποία αποτελεί την κωδικοποίησι των μαθημάτων που ψάλλονται στο πατριαρχείο μέχρι σήμερα.

1884-1899(;) περίπου, και 1904-1910(;) περίπου, Νηλεύς Καμαράδος. Διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος και θεωρητικός, γνώστης επίσης της εξωτερικής και της ευρωπαϊκής μουσικής. Εγεννήθη το 1852 στην Κωνσταντινούπολη. Είχε διδασκάλους τον Γεράσιμο Κανελλίδη, τον Παναγιώτη Κηλτζανίδη και τον Κυριακό Φιλοξένη. Διετέλεσε ψάλτης του ναού του αγίου Ιωάννου δύο φορές, αλλά δεν αναφέρονται οι ακριβείς χρονολογίες. Επειδή κατά τα έτη 1900-1904 έψαλλε στην Παναγία Καφατιανή τοποθετώ την α' περίοδο στον άγιο Ιωάννη μεταξύ 1884 και 1899. Επίσης τα τελευταία χρόνια της ζωής του 1919-1922 έψαλλε στον άγιο Κωνσταντίνο στο Πέραν, άρα για δεύτερη φορά έψαλλε στον άγιο Ιωάννη μετά το 1904 και προ του 1919. Πέθανε στις 24 Ιουνίου 1922.

1898(;) περίπου, Σταμάτιος Μαδυτηνός. Ήταν δομέστικος στον ναό του αγίου Ιωάννου επί πρωτοψαλτίας Νηλέως Καμαράδου, χωρίς να αναφέρεται συγκεκριμένο έτος. Κατόπιν ανέλαβε δεξιός ψάλτης στον ναό της αγίας Τριάδος Χαλκηδόνος, και αργότερα εγκαταστάθηκε στην Χίο.

1898(;) περίπου, Ιωάννης Δούκας, ως χορωδός του ναού. Γεννήθηκε το 1867 και πέθανε το 1934. Διετέλεσε ψάλτης στο Κοντοσκάλιο. Αναφέρεται ότι επί 25 ολόκληρα χρόνια ήτο βασικό μέλος της χορωδίας του Νηλέως Καμαράδου, χωρίς να σημειώνεται συγκεκριμένη χρονολογία. Ασφαλώς ένα τμήμα αυτής της 25αετίας, και μάλλον το μεγαλύτερο, διανύθηκε στον άγιο Ιωάννη των Χίων.

β' μισό 19ου αιώνας, Αθανάσιος Κρητικός, έψαλλε στον

άγιο Ιωάννη των Χίων. Περισσότερα στοιχεία δεν βρέθηκαν.

1896-1898, Γεώργιος Μπούκουνας. Αριστερός ψάλτης, ο οποίος το 1898 χειροτονήθηκε ιεροδιάκονος του ναού.

Περί το 1898, Δημήτριος Χαραλάμπους. Πρώτος δομέστικος αρχικά, και από το έτος 1898 αριστερός ψάλτης του ναού εις διαδοχήν του χειροτονηθέντος Γεωργίου Μπούκουνα.

1900(;) περίπου, Νικόλαος Παπαδόπουλος. Δεξιός ψάλτης στον άγιο Ιωάννη των Χίων. Ήταν καλλιφωνότατος και αργότερα διετέλεσε πρωτοψάλτης και στην αγία Φωτεινή Σμύρνης, ενώ το 1911 εγκαταστάθηκε στην Ρουμανία.

1905 - 1909(;) περίπου, και 1918-1927, Νικόλαος Μαυρόπουλος, την α'

φορά ως αριστερός ψάλτης απέναντι από τον Νηλέα Καμαράδο και την β' φορά (1918-1927) ως δεξιός. Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη (στο προάστιο Βέικος ή Μπέικος του Βοσπόρου) το 1888. Διέπρεψε ως καλλίφωνος πρωτοψάλτης και μουσικοδιδάσκαλος. Διδασκάλους του στην ψαλτική τέχνη είχε τους Ιάκωβο Ναυπλιώτη, Κωνσταντίνο Κλάββα, Γεώργιο Παχτίκο, Ιωάννη Βασιλειάδη (στην Παναγία Καφατιανή), Νηλέα Καμαράδο, του οποίου διετέλεσε και λαμπαδάριος στον ναό του αγίου Ιωάννου. Το 1915 επί ένα πεντάμηνο χρημάτισε στον πατριαρχικό ναό δομέστικος του Ιακώβου Ναυπλιώτου, του οποίου ανέκαθεν εμμέιτο το ύφος. 1915-1918 στρατιωτικές υποχρεώσεις. Τον νοέμβριο (η δεκέμβριο) του 1918 αναλαμβάνει δεξιός στον ναό του αγίου Ιωάννου. Το καλοκαίρι του 1927 μετέβη στην Πάτρα ως πρωτοψάλτης του μητροπολιτικού ναού Παντανάσσης μέχρι το 1945, και ύστερα στον άγιο Διονύσιο Αρεοπαγίτη των Αθηνών 1945-1950. Το 1950 ιερώθηκε. Μαζί με τον αδερφό του Δημήτριο ήσαν περιώνυμοι στον χώρο της ψαλτικής. Πέθανε στις 23 Ιουλίου 1980.

1905-1909(;) , Δημήτριος Μαυρόπουλος, α και β δομέστικος. Αδελφός του Νικολάου Μαυροπούλου. Γεννήθηκε το 1892, ήταν καλλίφωνος, λόγιος και μελοποιός. Υπήρξε κανονάρχης και δομέστικος πολλών μεγάλων πρωτοψαλτών της βασιλείουσης. Διετέλεσε δομέστικος του αγίου Ιωάννου στον Γαλατά μάλλον κατά την περίοδο που ο αδελφός του ήταν αριστερός ψάλτης. Αργότερα ο Δημήτριος διετέλεσε δεξιός ψάλτης σε άλλους ναούς της Πόλεως. Το 1915 διετέλεσε επίσης κανονάρχης κοντά στον Ι. Ναυπλιώτη (με δομέστικο

τον αδελφό του). Το 1927 πήγε και αυτός στην Πάτρα και εν τέλει στο Αίγιο, όπου η ιεροψαλτική θητεία του «άφησε εποχή». Ανέδειξε πολλούς μαθητές, μεταξύ των οποίων και ο γιος του Απόστολος. Ο Δημήτριος Μαυρόπουλος πέθανε στο Αίγιο το 1976.

1905-1912 περίπου, *Γεώργιος Βινάκης.* Γεννήθηκε στην Αφθόνη του Μαρμαρά το 1865. Ήταν μαθητής και γαμπρός του Γεωργίου του Ραιδεστηνού Β. Υπολογίζω ότι υπηρέτησε στον Άγιο Ιωάννη των Χίων κατά την περίοδο από το 1905 μέχρι το 1912, διότι το 1905 μαρτυρείται ότι έψαλλε δεξιά στον εν λόγω ναό, ενώ το 1913 ανέλαβε πρωτοψάλτης στον μητροπολιτικό ναό της Χίου. Δίδαξε την ψαλτική σε πολλούς μαθητές, μεταξύ των οποίων ο Δημήτριος Κουτσαράδης, ο Νικόλαος Χατζησταμάτης, ο Λεωνίδας Σφήκας, ο Εμμανουήλ Φαρλέκας και άλλοι. Πέθανε στην Χίο το 1939.

1905(;) , Βασίλειος Αναστασιάδης. Ιεροψάλτης (ίσως δομέστικος) στον ναό του αγίου Ιωάννου επί Γεωργίου Βινάκη. Πέθανε στην Αθήνα.

1905-1910(;) περίπου, Μάρκος Τσολακίδης, πιθανόν κανονάρχης, επί Γεωργίου Βινάκη. Γεννήθηκε στην Νίγη της Καππαδοκίας το 1896, και η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στην Πόλη το 1900. Δασκάλους στην ψαλτική αναφέρεται ότι είχε τον Γεώργιο Βινάκη στον ναό του αγίου Ιωάννου, όπου πιθανώτατα διετέλεσε κανονάρχης, και τον Ιάκωβο Ναυπλιώτη. Αναφέρεται μάλιστα ότι διετέλεσε δομέστικος του Ναυπλιώτη στο πατριαρχείο, αλλά το όνομά του δεν ανευρίσκεται στους υπάρχοντες καταλόγους ψαλτών του πατριαρχικού ναού, ούτε στον Α. Βουδούρη βρήκα κάποια σχετική αναφορά. Ίσως να έκαμε πάντως κανονάρχης του πατριαρχείου σε μικρή ηλικία. Αν και ήταν καλλίφωνος ως ψάλτης, τελικώς στράφηκε επαγγελματικά στην εξωτερική μουσική, αρχικά ως βιολιτζής αλλά μετά ως ουτιέρης, αναγνωρίζομενος ως δεξιότεχνης του οργάνου στους κύκλους της Κωνσταντινουπόλεως. Συνέθεσε περί τα 15 κοσμικά άσματα. Πέθανε το 1957.

1910-1912 περίπου, *Στυλιανός Τσολακίδης.* Γεννήθηκε στις αρχές του 20ου αιώνας στην Κωνσταντινούπολη και από 6 ετών ήταν στο αναλόγιο του πατριαρχικού ναού δίπλα στον Ιάκωβο Ναυπλιώτη. Το 1910 προσελήφθη στον ναό του αγίου Ιωάννου των Χίων ως πρώτος κανονάρχης και βοηθός δομέστικος (παροδομέστικος) του τότε υψιφωνοτάτου πρωτοψάλτου Γεωργίου Βινάκη,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Ανέκαθεν ο πατριαρχικός ναός του Φαναρίου από την μουσική δεξαμενή του Γαλατά αντλούσε ανθρώπινο δυναμικό, για να στελεχώση τους περίφημους χορούς του

στον οποίο μαθήτευσε επί δύο έτη. Παράλληλα μαθήτευσε και στον τότε υπερήλικα πρωτοψάλτη Νηλέα Καμαράδο, με τον οποίο επίσης συνέβαλε. Κατόπιν επέστρεψε στον πατριαρχικό ναό, όπου επί 10 τουλάχιστον έτη διετέλεσε πρωτοκανονάρχος και βοηθός δομέστικος του Ιακώβου Ναυπλιώτου. Ήρθε στην Αθήνα λόγω της ανταλλαγής των πληθυσμών, και αργότερα πήγε στην Σπάρτη και στο Μοντρεάλ (Καναδά), όπου έδιδε επί μία επταετία την μουσική στον Γεώργιο Μιχαλάκη. Εκοιμήθη το 1988 στην Σπάρτη.

1913-1917 ή 1918(;) , Σταμάτιος Δ. Σταματιάδης (ευρωπαϊστής). Καθηγητής των μαθηματικών, είχε τετράφωνη χορωδία και προσπάθησε να καθιερώσει την εναρμόνιση των εκκλησιαστικών ύμνων. Δημιουργήθηκαν πολλές αντιδράσεις και οι επί μία δεκαετία τουλάχιστον (1912-1922) προσπάθειές του απέβησαν άκαρπες. Το 1923 ο Σταματιάδης εγκατέλειψε τις προσπάθειές του και έφυγε στην Θεσσαλονίκη εργαζόμενος ως καθηγητής μαθηματικών. Απεβίωσε το 1942. Η υπηρεσία του στο αναλόγιο του αγίου Ιωάννου (την τοποθετώ κατ' εικασίαν μεταξύ 1913-1918, αφού μέχρι το 1912 έψαλλε ο Γεώργιος Βινάκης και από τον νοέμβριο του 1918 ο Νικόλαος Μαυρόπουλος) αποτέλεσε μία τετράφωνη

παραφωνία στην μουσική ιστορία του ενδόξου τούτου ναού.

1908-1919, Στέλιος (ή Στελλάκης) **Περπινιάδης** (ως βοηθός και κανονάρχης). Γεννήθηκε το 1899 στην Τήνη και ήταν το τελευταίο παιδί μιας ενδεκαμελούς οικογενείας. Από το 1900 ως το 1908 έζησε στην Αλεξάνδρεια, και από το 1908 ως το 1919 στην Κωνσταντινούπολη, όπου παράλληλα με το σχολείο του εργαζόταν και σε αρτοποιείο. Ο μικρός Στελλάκης εκκλησίαζε τακτικά στον ναό του αγίου Ιωάννου των Χίων στον Γαλατά, όπου δίδασκε και την ψαλτική δίπλα στους φημισμένους ψάλτες του ναού.

Αναφέρεται μάλιστα ότι διετέλεσε και πρώτος κανονάρχης του Νηλέως Καμαράδου. Αν από το 1908 ως το 1919 πήγαινε σταθερά στον άγιο Ιωάννη των Χίων, αυτό σημαίνει ότι βρέθηκε δίπλα στους ονομαστούς ψάλτες του ναού Νηλέα Καμαράδο, Νικόλαο Μαυρόπουλο, Γεώργιο Βινάκη, και Μάρκο Τσολάκογλου τον ουτιέρη, ενώ θα άκουσε και τις τετραφωνίες του ευρωπαϊστή Σταματίου Σταματιάδη. Το 1919 επιστρατεύτηκε, και ως στρατιώτης (βοηθητικός) του ελληνικού στρατού βρέθηκε στην Σμύρνη. Το 1922 εγκαταστάθηκε στην περιοχή της Δραπετσώνας. Συνέχισε να ψάλλει (στην αγία Ζώνη) μέχρι το 1925. Εκείνη την χρονιά γνωρίστηκε με κύκλους του λαϊκού τραγουδιού και ήρθε σε επαφή με Μικρασιάτες ρεμπέτες, οπότε ακολούθησε πλέον άλλη πορεία. Γρήγορα έγινε γνωστός ως λαϊκός τραγουδιστής και ερμηνευτής του δημοτικού τραγουδιού, ως άριστος εκτελεστής μπουζουκιού και κιθάρας, καθώς και ως συνθέτης κυρίως του «ρεμπέτικου» τραγουδιού (θεωρείται από τους αυθεντικούς εκπροσώπους του). Γιος του ήταν ο επίσης γνωστός λαϊκός τραγουδιστής Βαγγέλης Περπινιάδης. Ο Στέλιος (Στελλάκης) Περπινιάδης πέθανε στις 4 Σεπτεμβρίου 1977 στην Αθήνα.

(1916;-) 1917, Αθανάσιος Βαλλιάνος, β' ψάλτης στον ναό του αγίου Ιωάννου, χωρίς περισσότερες πληροφορίες.

1917-1918(;) Νικόλαος Ραιδεστηνός, πρωτοψάλτης στον άγιο Ιωάννη των Χίων (και σε άλλους ναούς στην Πόλη), γιος του Γεωργίου Ραιδεστηνού. Είχε διατελέσει επίσης κανονάρχης στον αριστερό χορό και β' δομέστικος του ίδιου ναού επί πρωτοψαλτίας του πατρός του 1876-1877.

1917, Γεώργιος Γαβριηλίδης, αναφέρεται ως δεύτερος ψάλτης στον ναό του αγίου Ιωάννου.

1924 (περίπου), Ιωάννης Τοπίδης, αριστερός ψάλτης με δεξιό τον Νικόλαο Μαυρόπουλο. Το 1917 ήταν δεξιός ψάλτης στο Εδινέ-Καπού και το 1936 δεξιός ψάλτης στον ναό του αγίου Θεοδώρου Βλάχας με λαμπαδάριο τον Ιωάννη Κυριακίδη.

1924, Παναγιώτης Παζάρογλου, δομέστικος του Μαυρόπουλου.

1924, Πάτροκλος Παπανίδης, κανονάρχης του Μαυρόπουλου.

1924, Κωνσταντίνος Καμπακτής, κανονάρχης

του Μαυρόπουλου.

1927-1931(;) , Νικόλαος Βλαχόπουλος του Τιμολέοντος, δεξιός ψάλτης, από τους περιφημότερους Κωνσταντινουπολίτες ψάλτες, υψίφωνος και ηδύφωνος. Γεννήθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου του 1883 και από 10 ετών άρχισε να κανοναρχεί. Ήταν γαμπρός του Νηλέως Καμαράδου. Έψαλλε ως πρωτοψάλτης σε πολλούς ναούς της Πόλεως και της Ελλάδος. Ανέδειξε πολλούς μαθητές κυρίως στην Αθήνα.

1932(;) Ιερόθεος Δημήτριος Καμύλης, γιος του πρωτοψάλτου Καμύλη Ανδρέα. Ο Δημήτριος αν και ήταν επίσης καλλίφωνος ιεροψάλτης, έγινε ιερομόναχος με το όνομα Ιερόθεος, διετέλεσε προϊστάμενος του αγίου Ιωάννου και πέθανε λίγο μετά το 1930.

1934(;) , Χρίστος Βλαχόπουλος, έψελνε στον άγιο Ιωάννη Χίων, πριν πάει στον άγιο Χαράλαμπο Βοσπόρου το 1936.

1935, Δημήτριος Βαξεβάνογλου (ή Βαξεβάνογλου), β' δομέστικος στον ναό του αγίου Ιωάννου των Χίων. Ήταν μαθητής του Θεοδοσίου Γεωργιάδου και μέλος του «Τριακονταμελούς Βυζαντινού εκκλησιαστικού χορού». Το επάγγελμά του ήταν οδοιπόρος. Έψαλλε και σε άλλους ναούς του Γαλατά, ενώ το 1955 εγκαταστάθηκε στον Πειραιά.

1935(;) , Άγγελος Μπετσόπουλος, χρημάτισε ψάλτης στον άγιο Ιωάννη των Χίων και σε άλλους ναούς της Κωνσταντινουπόλεως. Διετέλεσε μέλος της Τριακονταμελούς Βυζαντινής εκκλησιαστικής χορωδίας του Θεοδοσίου Γεωργιάδου. Το 1963 εγκατα-

στάθηκε στην Αθήνα και έψελνε στον ναό του αγίου Σώστη.

1936-1937, Κωνσταντίνος Πρίγγος, δεξιός ψάλτης, μαθητής του Ιακώβου Ναυπλιώτου, και αργότερα λαμπαδάριος (1938-1939) και πρωτοψάλτης της Μεγάλης Εκκλησίας (1939-1959). Για τον διαπρεπή και περιώνυμο Κωνσταντίνο Πρίγγο, το δεύτερο θρυλικό πρόσωπο της ψαλτικής τέχνης μετά τον Ιάκωβο Ναυπλιώτη, έχουν γραφεί πολλά, υπάρχουν και κυκλοφορούν ηχογρα-

φήσεις του, και η δεξιοτεχνία του είναι αντικείμενο μελέτης και θαυμασμού πολλών ψαλτών ακόμη και σήμερα.

1935-1938, Βασίλειος Νικολαΐδης, αριστερός ψάλτης στον ναό του αγίου Ιωάννου, όπου χρημάτισε και αριστερός ψάλτης του Πρίγγου, με τον οποίο συνδέθηκε με φιλία. Έψαλλε σε πολλούς ναούς της Κωνσταντινουπόλεως. Διδάχτηκε επίσης την εξωτερική μουσική και την ευρωπαϊκή. Διετέλεσε πρωτοψάλτης του πατριαρχείου από το 1964 μέχρι τις 20 Μαΐου 1984, οπότε ασθένησε. Εκοιμήθη στις 4 Ιανουαρίου 1985.

1956 (περίπου), Χρίστος Δήμου, δεξιός ψάλτης. Μαθητής του Κ. Πρίγγου και κυρίως του Θρ. Στανίτσα, επιφανής Κωνσταντινουπολίτης πρωτοψάλτης. Έψαλλε στον άγιο Ιωάννη των Χίων επί σειρά ετών γύρω στο 1956. Το 1964 απελάθηκε από την Πόλη, οπότε μετέβη στην Καβάλα και διετέλεσε πρωτοψάλτης στον εκεί μητροπολιτικό ναό. Πέθανε το 1989. Μαθητής του χρη-

μάτισε ο ιερέας Σεραφίμ Φαράσογλου.

1956 (περίπου), Βασίλειος Εμμανουηλίδης, αριστερός του Χρίστου Δήμου. Ο Βασίλειος Εμμανουηλίδης γεννήθηκε στο Σκούταρι (Χρυσούπολη) της Κωνσταντινουπόλεως το 1932. Μαθητής κυρίως του Θρασυβούλου Στανίτσα. Διδάχτηκε επίσης την εξωτερική και την ευρωπαϊκή μουσική από εξωτερικούς διδασκάλους, ενώ ο ίδιος διδασκε πιάνο στην Πόλη. Καλλίφωνος με γνήσιο εκκλησιαστικό ψαλτικό ύφος, είναι σήμερα ο γνησιώτερος εκπρόσωπος του λεγομένου πατριαρχικού ύφους. Διακρίθηκε για την σεμνότητα και εκπρέπεια της ψαλμωδίας του και την υψηλή επίγνωση της ευθύνης της ιερής αποστολής του. Έψαλλε σε διαφόρους ναούς της Πόλεως, στον δε άγιο Ιωάννη των Χίων περί το 1956 ως αριστερός, και αργότερα στην Αγία Τριάδα του Πέραν και αλλού ως δεξιός. Από τον Απρίλιο του 1979 μέχρι το 1997 υπηρέτησε στον πατριαρχικό ναό ως λαμπαδάριος

της μεγάλης εκκλησίας. Σήμερα, συνταξιούχος πλέον, ζη με την σύζυγό του στην Αθήνα, όπου επισκέπτεται τακτικώς το αναλόγιο διαφόρων ενοριών και καταπλήσσει με την φωνή και το ύφος του. Έχει διδάξει την μουσική σε αρκετούς μαθητές στην Πόλη και στην Αθήνα.

1960(;) , Στυλιανός Τσιλιβίδης (δρ), έψελνε αρχικά στην Παναγία του Πέραν, και μετά αριστερός ψάλτης στον άγιο Ιωάννη των Χίων με δεξιό τον Χρίστο Δήμου, αλλά δεν αναφέρονται ακριβείς χρονολογίες. Το 1964 απελάθηκε και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα.

Από τα στοιχεία που παρετέθησαν στην παρούσα εργασία διαπιστώνουμε ότι για ένα διάστημα 2 αιώνων σχεδόν (1780-1960) αναφέρονται 54 πρόσωπα που πέρασαν από τα αναλόγια του ιστορικού ναού του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου του επιλεγόμενου «των Χίων» στην συνοικία του Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως. Από αυτούς ένας έγινε οικουμενικός πατριάρχης (Ιωακίμ Β'), 6 διετέλεσαν πρωτοψάλτες ή λαμπαδάριοι της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, 6 διετέλεσαν δομέστικοι ή κανονάρχες του πατριαρχικού ναού, 8 (τουλάχιστον) υπήρξαν διαπρεπείς μουσικοδιδασκαλοί και οι περισσότεροι δίδασκαν στις πατριαρχικές μουσικές σχολές που λειτουργήσαν κατά καιρούς. Δηλαδή από τους 54 ψάλτες του ναού οι 21 (ποσοστό 39%) είχαν άμεση σχέση και σημαντική επίδραση στην δημιουργία του λεγομένου πατριαρχικού ψαλτικού ύφους. Αν λάβουμε υπόψιν μας ανάλογα δεδομένα και για τους άλλους τρεις ναούς του Γαλατά (Σωτήρος Χριστού, Παναγίας Καφατιανής, και αγίου Νικολάου), κατανοούμε ότι επρόκειτο για μία συνοικία με υψηλό μουσικό επίπεδο, τουλάχιστον στον τομέα των ψαλτών, και ότι ανέκαθεν ο πατριαρχικός ναός του Φαναρίου από την μουσική δεξαμενή του Γαλατά αντλούσε ανθρώπινο δυναμικό, για να στελεχώση τους περίφημους χορούς του.

* Ο Διονύσιος Ανατολικιώτης (www.symbole.gr) είναι διδάκτωρ της φιλοσοφικής σχολής Αθηνών, μουσικολόγος-τυπικολόγος, διπλωματούχος βυζαντινής μουσικής, επιμελητής εκδόσεων, διορθωτής κειμένων φιλολογικών, πτυχιούχος κοινωνικής θεολογίας, απόφοιτος της 4ης τάξεως του εκκλησιαστικού λυκείου Πατρών, και συγγραφέας άρθρογραφεί από το 1985 σε διάφορα έντυπα, από δε το 2001 και στο διαδίκτυο.

Εκ καρδίας ευχαριστούμε τον αγαπητό μας συμπολίτη κ. Διονύσιο Ανατολικιώτη - που δραστηριοποιείται επαγγελματικά στην Αθήνα - για τις σπουδαίες του εργασίες ή τα άρθρα που μας αποστέλλει κάθε εβδομάδα προς δημοσίευση.

Θεωρήσαμε σκόπιμο να δημοσιεύσουμε στο σημερινό τριακοστό τεύχος του «Εκκλησιολόγου» ολόκληρη την παραπάνω μελέτη - έρευνά του, διότι προσδίδει μία ξεχωριστή λαμπρότητα στο επετειακό αυτό τεύχος.

Ευχόμεστε να του δίδει ο Κύριός μας δύναμη και φώτιση ώστε να εμπλουτίζει τις γνώσεις μας με ανάλογες μελέτες.

«Ο ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ»

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Μίλησε για την ενότητα και την προσφορά της οικογένειας στην κοινωνία

Από την υποδοχή

“Ο μεν θερισμός πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ. Ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ”.

Αὐτὸν τὸν πολυσήμαντο λόγο τοῦ Χριστοῦ, ἀπέδειξαν, ἀπὸ τὶς πρώτες ἡμέρες τῆς ἐγκαταστάσεώς των στὴ νεοσύστατη ἐνορία τῆς Ἁγίας Μαρίνης Πατρῶν, οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ π. Παναγιώτης Θωμᾶς καὶ ο π. Γεώργιος Τζεφριάς, πόσο βαθιὰ τὸν ἔχουν βάσει στὴν καρδιά τους.

Με ἐντονο λοιπὸν τὸ συναίσθημα ευθύνης - οἱ δύο καλοὶ μας κληρικοὶ - ἀπέναντι στὴν περιουσία τοῦ Κυρίου μας, ἄρχισαν νὰ ἀναζητοῦν τρόπους καὶ νὰ δημιουργοῦν προϋποθέσεις, ὥστε νὰ ἐπανδρώσουν τὰ ἐνοριακὰ κατηχητικά τους σχολεῖα ὅλων των

Ο Σεβασμιώτατος ασπάζεται τα ἱερά Λεῖψανα τῆς Ἁγίας Μαρίνης

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε με τὰ ἐξήντα καὶ πλέον ἐνήλικα κατηχητόπουλα γιὰ μιὰμιση καὶ πλέον ὥρα, μέσα σὲ μιὰ ὀρθόδοξη χριστιανικὴ ἀτμόσφαιρα. Ο Ἐπίσκοπος ἀναφέρθηκε γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς οἰκογένειας καὶ τὴν ἀγάπη. Κατόπιν ἀκολούθησε συζήτηση με τοὺς παρευρισκομένους.

Ἦτο τόσο ἐποικοδομητικὴ ἡ συζήτηση, ὥστε

ο Σεβασμιώτατος ἀνέφερε ἀρκετὰ ἀγνώστα γεγονότα ἀπὸ τὴν νεανικὴ τοῦ κυρίως ἡλικία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς προσευχῆς. Δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφερθεῖ καὶ στὶς δύσκολες οικονομικὲς συνθήκες ποὺ βιώνει ὁ τόπος, καθὼς καὶ στὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς φιλανθρωπίας γιὰ τοὺς ἐνδεεῖς συνανθρώπους μας.

Ο π. Παναγιώτης εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὴν παρουσία του, τὴν ἀγάπη καὶ γιὰ ὅτι ἔχει

προσφέρει στὴν ἐν λόγω ἐνορία.

* Οἱ καλὲς κυρίες ποὺ διακονοῦν τὸ Ναὸ προσέφεραν σὲ ὅλους γλυκίσματα καὶ ἀναψυκτικά.

Ἀκολούθησε γόνιμος διάλογος με τοὺς παρευρισκομένους. Ἡ κυρία τῆς φωτὸ εἶναι μητέρα τῶν παιδιῶν καὶ ἔθεσε στὸν Ἐπίσκοπο ὠφέλιμα ἐρωτήματα γιὰ τὴν ἀγωγή των τέκνων τῆς.

βαθμίδων, με σκοπὸ νὰ καλλιεργήσουν τὶς λογικὲς ψυχὲς στὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἑκατὸ καὶ πλέον παιδιά ποὺ ἐπανδρῶνουν τὶς κατηχητικὲς ομάδες με πολυποίκιλες δραστηριότητες, ἔχουν ὀργανώσει καὶ κύκλους ἐνηλίκων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἐντυπωσιάζει, εἶναι ἡ συμμετοχὴ νέων ζευγαριῶν ποὺ συμμετέχουν στὸς κύκλους καὶ γενικότερα νέοι ἄνθρωποι.

Ἔτσι, τὸ ἀπόγευμα τῆς περ. Τετάρτης κατηχητὴς ἦτο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ.κ. Χρυσόστομος! Ο ὁποῖος παρακολουθεῖ με ξεχωριστὴ ἱκανοποίηση τὴν πρόοδο ὅπως εἶπε τῆς ἐνορίας, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἐλεύσεώς του στὴν Ἱ.Μ. Πατρῶν, πρωτοστάτησε στὴν ἀνέγερση τοῦ ναοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν σύσταση τῆς ἐνορίας.

**Φιλολόγος καθηγητὴς
παραδίδει μαθήματα
σε μαθητὲς
Γυμνασίου - Λυκείου.
Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας:
2610/620.860 - κιν.:
6937487073**

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Πλατεία Γεωργίου 10:00 - 17:00

Μαζεύουμε τρόφιμα, είδη ρουχισμού και παιχνίδια που θα δοθούν στην Τράπεζα Τροφίμων και τη Δημοτική Ιματιοθήκη για όλες τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες που τα χρειάζονται

Δίνοντας ένα πακέτο μακαρόνια, ή ένα κιλό ρύζι, ή δυο ζεστά ρούχα, ή μερικά παιχνίδια, δε δίνεις μόνο βοήθεια, ανακούφιση και ελπίδα στους συμπολίτες που δοκιμάζονται.

Δίνεις το «παρών»!

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη

OPTICAL CENTER

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο

* Γυαλιά οράσεως, σκελετός και φακοί 49,90 ευρώ

* Γυαλιά πλίου, νέες παραλαβές 2013, από 50 και 70 ευρώ

* Γυαλιά πλίου, ο σκελετός δώρο και ο πελάτης πληρώνει μόνο τους φακούς 25 ευρώ.

* Και πολλές προσφορές εντός του καταστήματος

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα

Ιατρός - Πνευμονολόγος

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα

Τηλ.: 2613011057

Κιν: 6973417616

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

ΘΕΟΓΝΙΣ Ο ΛΥΡΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ

Τα καλλιστεύματα του γραπτού Ελληνικού Λόγου είναι τα μεγάλα ποιητικά έργα του Ομήρου και του Ησίοδου. Ο Όμηρος με τα δημιουργημά του η «Ιλιάς» και η «Οδύσσεια» αντιπροσωπεύει το ηρωϊκόν έπος. Ο Ησίοδος με τα Έργα του: «Έργα και Ημέραι», «Θεογονία» αντιπροσωπεύει το διδακτικόν έπος.

Ακολουθεί η Λυρική ποίηση, η οποία λογίζεται ως υποκειμενική ποίηση κατά διαφοροποιήσιν προς τον επικόν λόγον, το έπος, που είναι και θεωρείται ως αντικειμενική ποίηση, ως εκφράζουσα και διηγουμένη πράξεις ηρώων α) (ηρωϊκόν έτος) και β) ως διδακτική ποίηση (διδακ. έτος).

Αναφερόμενοι εις τον Λυρικόν Λόγον λέγομεν, ότι ο λυρικός ποιητής διαπραγματεύεται φαινόμενα, του εσωτερικού κόσμου περί του παρόντος με εκφράσεις σκέψεων και με συναισθήματα ή πάθη δηλ. χαράν, λύπην, έρωτα, αγάπην, ενθουσιασμόν, φιλοστοργίαν και λοιπά.

Η λυρική ποίηση έλαβε το όνομά της από διότι απηγγέλλετο τη συνοδεία λύρας.

Τα κυριώτερα είδη της λυρικής ποιήσεως είναι η 1) η ελεγειακή με το επίγραμμα, 2) η ιαμβική, 3) η μελική και 4) η χορική. Όλα τα είδη συνωδούντο υπό μουσικού οργάνου, η δε χορική υπό χορευτικών κινήσεων (ορχήσεως).

Η ελεγεία, πρώτον είδος της λυρικής ποιήσεως, ήτο κατ' αρχάς θρηνώδες άσμα. Η λέξις είναι φρυγική εκ του **έλεγος**. Η ελεγεία εκτός του ότι ήτο θρήνος, γενικώς ψυχική ταραχή, ζωηρόν συναίσθημα χαρά, λύπη, ενθουσιασμός κ.λπ. περιείχε αφηρόν γνωμών, αποφθεγμάτων και μηνυμάτων ηθικής υφής και χαρακτήρος και δι' αυτό ανομασθή γνωμική ποίηση.

Εις αυτήν την μορφήν της ποιήσεως ανήκει και το επίγραμμα, ήτοι συμπυκνωμένη εννοιολογική έκφρασις (ολιγόστιχος επιγραφή), που εχαράσσετο επί τάφων, αναθηματικών, στηλών κ.λπ.

Οι αξιολογώτεροι ελεγειακοί ποιηταί υπήρξαν: ο Καλλίνος ο Εφέσιος, ο Τυρταίος, ο Μίμνερμος, ο Σόλων, ο Ξενοφάνης, ο Σιμωνίδης ο Κείος και λοιποί. Ελεγείας και δίστιχα επιγράμματα έγραψαν πολλοί επικοί, λυρικοί και τραγικοί ποιηταί, ακόμη και άλλοι συγγραφείς, φιλόσοφοι, ιστορικοί και ρήτορες, ήτοι συγγρ. αντιπροσωπεύοντες τα διάφορα είδη του πεζού λόγου.

Γλώσσα της ελεγείας είναι η ιωνική διάλεκτος.

Σημαντικός, σημαντικώτατος ελεγειακός ποιητής είναι ο εκ Μεγάρων Θεόγνης (550-500 π.Χ.), του οποίου οι ελεγείες είναι πλήρεις από ιδέας και παραγγέλματα ηθικά, πολιτικά, κοινωνικά, που προσλαμβάνουν την έννοιαν επικαίρων μηνυμάτων, τα οποία και εκπέμπει ο ποιητής αυτός μέχρι σήμερα. Θα αρχίσωμεν από ένα σύντομον βιογραφικόν του σημειώμα.

α) Ο Θεόγνης εκ Μεγάρων κατά τους συγγραφείς Ευσέβιον και Σουΐδα ήκμασε κατά τον β' ήμισυ του 6ου αιώνα π.Χ. Ήτο πλούσιος γαιοκτήμων και ανήκε εις την πολιτικήν μερίδα των αριστοκρατικών. Κατά τους χρόνους της ακμής του οι Ελληνικές πόλεις εκλυδωνίζοντο (φυσικά και τα Μέγαρα) από εμφύλιες έριδες. Δηλ. διεξήγετο ένας αγών μεταξύ ευπατριδών και Δημοκρατικών. Σημειωτέον ότι και εις τα Μέγαρα ο δήμος ηρεθίζετο από τους δημαγωγούς (ατυχώς δεν λείπουν εις πάσαν εποχήν) και μάχεται κατά των ευγενών. Δεν γνωρίζω διατί τους δημοκρατικούς ο Θεόγνης τους αποκαλεί κακούς. Την συμμετοχήν του εις τους πολιτικούς αγώνας και ανταγωνισμούς υπέρ των αριστοκρατικών κατά των δημοκρατικών, που ήγονο και εφέροντο από τους δημαγωγούς, επλήρωσε πολύ ακριβά. Εξωρίσθη από τα Μέγαρα, αφού απεστερήθη από την περιουσίαν του. Επί μακρόν έμεινε εκτός Μεγάρων. Ήλθεν εις Σικελίαν, Βοιωτίαν, Εύβοιαν, Σπάρτην. Την πατρίδα του με ζωηρά συγκίνησιν και νοσταλγίαν αναμνησεται πάντοτε.

Δια την Σικελίαν, πιστεύεται, ότι εκεί ήτο η πατρίς του σύμφωνα με την γνώμην του Πλάτωνος (Νόμοι 1,630) και συγκεκριμένως τα Μέγαρα της Σικελίας. Αναφέρει ο Πλάτων: «**Θεόγνιν πολίτην των εν Σικελία Μεγάρων**». Μάλλον φαίνεται τούτο απίθανον, διότι να μεν και εκεί διεξήγοντο σφοδροί αγώνες μεταξύ αριστοκρατικών και δημοκρατικών, αλλ' ουδέποτε όμως απέβησαν υπέρ των Δημοκρατικών. Ενώ εις τα Νισαία Μέγαρα οι αγώνες απέληξαν εις την νίκην των Δημοκρατικών. Τούτο σημαίνει, ότι κρίνεται ασφαλής η καταγωγή του Θεόγνιδος εκ των Μεγάρων Αττικής.

Κατά πάσαν πιθανότητα ο Θεόγνης επέστρεψε εις Μέγαρα περί τα τέλη της ζωής τους. Ενωρίτερον ε γνώρισε την πικρίαν της εξορίας, την πενίαν και την πλήρη ένδειαν. Πανταχού εις τους τόπους της εξορίας του ο ποιητής έτυχε φιλόφρονος υποδοχής, ωστόσο ουδεμίαν ησθάνετο τέρψιν και ευχαρίστησιν, αλλα διατελούσε πάντοτε νοσταλγών την πατρίδα του, μολοντί ευρίσκετο υπό το καθεστώς των αντιπάλων του δημοκρατικών.

Ομολογεί εις μίαν των ελεγειών του: «**Αλλ' ούτις μοι τέρψις επί φρένας ήλθεν εκείνων ούτως ουδέν αρ' ην φίλτερον άλλο πάτρης**». (Δηλ. Καμμία ευχαρίστησις δεν έφθασε εις την ψυχήν μου, διότι τίποτ' άλλο δεν είναι από την πατρίδα αγαπητότερον).

Και όταν επέστρεψε εις τα Μέγαρα ανεγνώρισε το δημοκρατικόν πολίτευμα, χωρίς να αποβάλη ποτέ το παρόνόν του δια την απώλειαν της περιουσίας του και την αντίθεσίν του προς τους Δημοκρατικούς.

Β) Περί του εν γένει έργου του Θεόγνιδος. Οι ειδικοί φιλόλογοι λέγουν: τι ακριβώς έγραψε ο Θεόγνης δεν έχει εξακριβωθή.

Υπό το όνομα του ποιητού δύο βιβλία ελεγειών, περισώζονται εκ των οποίων το δεύτερον διασώζεται εις ένα κώδικα του 10ου αιώνα. Σώζονται δηλ. 1400 στίχοι.

Είναι γνωμολογικού περιεχομένου τα ποιήματα του Θεόγνιδος με ηθικές προεκτάσεις, που ευρίσκουν απήχσιν και εις την εποχήν μας, καθ' όσον παρουσιάζουν διαχρονικόν ενδιαφέρον.

Μαθηταί του Σωκράτους εισήγαγον τα ποιήματα του Θεόγνιδος εις τα σχολεία, διότι εθεωρήθησαν ως παιδευτικά κείμενα δια την νεότητα. Και τούτο διότι, όπως έγραψε ο Ξενοφών, ο Θεόγνης είναι «κάτοπρον αρετής». Ο ίδιος ο Ξενοφών ομολογεί: «**ούτος δε ο ποιητής, περί ουδενός άλλου λόγου πεποιήται ή περί αρετής και κακίας ανθρώπων, και έστιν η ποίησις σύγγραμμα**

περί ανθρώπου». (Στοβ. 3, 107).

(Δηλ. αυτός ο ποιητής (ο Θεόγνης) δια κανέν άλλο θέμα δεν ομιλεί παρά δια την αρετήν και την κακίαν των ανθρώπων, και συνεπώς η ποίησις του αποτελεί συγγραφικήν ανθρωποκεντρικήν).

Πάντως ημπορεί να συμπεράνη κανείς τα εξής πε-

Του Δημητρίου Ν. Παπαθανασόπουλου

φιλόλογου - τ. Λυκειάρχου

ρίπου: **α)** Επί της Πλωτινικής εποχής τα ποιήματα του Θεόγνιδος εισάγονται εις τα σχολεία και από την περιόδον εκείνην συνήχθησαν εις συλλογήν, εις την οποίαν και περιελήφθησαν όλα τα Θεόγνια ποιήματα, τα ηθικά, τα πολιτικά και τα ερωτικά.

Σημειωτέον ότι μέχρι των Χριστιανικών χρόνων, ήτοι μεταξύ 4ου και 6ου αιώνα η Συλλογή ηξάνετο δια της προσθήκης και άλλων ποιημάτων του ποιητού.

Τα περισσότερα εκ των σωζομένων αποσπασμάτων της ποιήσεώς του με εύρος διδακτικόν και συμβουλευτικόν απευθύνονται εις ένα νεαρόν Αριστοκράτην ονόματι Κύρνον και εις άλλους φίλους του, των οποίων τα ονόματα αναφέρονται κατά διαφόρους στίχους.

Ο Θεόγνης έτυχε επιμελούς παιδείας. Εγνώριζε όλην την προ αυτού γραμματείαν από του Ομήρου και του Ησίοδου μέχρι των χρόνων του.

Ερχόμεθα κατά συνέχειαν εις το έργον και τις ιδέες, που περιέχουν τα ποιήματά του.

Τα γνωμικά ποιήματα του Θεόγνιδος είναι προτρεπτικά ηθικού βίου με διαρκή επικαιρότητα, απηχούν θέσεις και αντιλήψεις του Ομήρου κατ' αρχήν και του Ησίοδου και λοιπών προγενεστέρων συγγραφέων.

Εν πρώτοις η περί του θείου αντίληψις εις τον Θεόγνιν είναι σημαίνουσα. Σοβαρά είναι τα βήματά του, βιώματα μιας θρησκευτικής επαναστάσεως και ούτω πως προσοδοποιεί την μετά ταύτα διδασκαλίαν του Σωκράτους, του Πλάτωνος και του Αριστοτέλους.

Ο Θεόγνης αποδέχεται ωστόσο θέσεις τινος των παλαιότερων, δέχεται δηλ. την πολυθειάν. Εις ελεγείες του επικαλείται τον Δία, τον Απόλλωνα, την Λητώ και την Άρτεμιν. Λ.χ. λέγει: «**Ουδείς, Κύρν' άτης και κέρδεος άπίος αυτός, αλλά Θεοί τούτων δώτορες αμφοτέρων**» (133-134)

(Η κανείς δεν είναι υπαίτιος της ζημίας ή του κέρδους, αλλά οι Θεοί και τα δύο αυτά αγαθά τα χορηγούν εις τους ανθρώπους).

Αλλαχού: «Ζεύς γαρ τοι το τάλαντον επιρρέπει άλ-

λοτε άλλως, άλλοτε μεν πλουτείν, άλλοτε μηδέν. (157-158)

(Δηλ. Ο Ζεύς βεβαίως κλίνει την πλάστιγγα προς άλλην άλλοτε πλευράν, ώστε ο άνθρωπος άλλοτε μεν να είναι πλούσιος, άλλοτε πτωχός).

Ο Θεόγνης δέχεται, αυτό που και ο Όμηρος πρεσβεύει, ότι δηλ. ο φόβος των θεών συντείνει προς την ηθικήν βελτίωσιν των ανθρώπων, με το να αποτρέπη τούτον από τους κακούς λόγους και τα άσχημα έργα.

«Κύριε θεούσ αιδού και δείδιθι τούτο γαρ άνδρα είργει μήθ' έρδειν μήτε λέγειν ασεβή». (1179-1180)

Υπό τινα έποψιν αντιστοιχεί προς τον «φόβον Θεού» που λέγομεν σήμερα και είναι αγιογραφική ρήτρα. Είναι η εικόνα, υποτύπωσις εικόνας του λεγομένου σπερματικού λόγου των Αρχαίων.

Μολοντί ο Θεόγνης εις πολλά σημεία των ποιημάτων μνημονεύει και τους άλλους θεούς, όπως τον Απόλλωνα, την Λητώ και την Άρτεμιν, ακόμη τις Μούσες και τις Χάριτες, ωστόσο ενίοτε κλίνει προς μίαν μορφήν μονοθεΐας.

Λ.χ. τον Δία θεωρεί ως μέγιστον βασιλέα των αθανάτων, τους οποίους και εκλαμβάνει όργανά του, γνωρίζει δε τας εσωτέρας σκέψεις και τα μύχια των ψυχών των ανθρώπων.

«... Συ γαρ πάντεσσιν ανάσσεις τιμήν αυτός έχων και μεγάλην δύναμιν ανθρώπων δ' ευ οίσα νόον και θυμόν εκάστου, σον δε κράτος πάντων εσθ' ύπατον, βασιλεύ». (373-376)

«ος θνητοίσι και αθανάτοισι ανάσσει Ζεύς Κρονίδης ...»

(Συ Ζεύ κυβερνάς τους πάντας, διότι συγκεντρώνεις την τιμήν και την ισχύν, αυτών των ανθρώπων)

(Βεβαίως γνωρίζει την ψυχήν και το πνεύμα του καθενός, ιδική σου η δύναμις περί των πάντων, βασιλεύ). (Ο ίδιος είναι κυβερνήτης θνητών και αθανάτων, δηλ. ο Ζεύς ο υιός του Κρόνου).

Ως προς το πεπρωμένον, την μοίραν νομίζει ότι αναποφεύκτως αυτή καθορίζει την ζωήν του ανθρώπου.

Ως προς την ιδέαν και την αντίληψιν περί ψυχής ο Θεόγνης διαμορφώνει διαφορετικές απόψεις. Φρονει δηλ. περί της ψυχής και της μετά θάνατον καταστάσεως του ανθρώπου, ότι δηλ. οι έξοχοι άνθρωποι ευρίσκουν δικαίωσιν δια τα σπουδαία έργα των, οι άλλοι δε άνθρωποι, οι κακοί αποθνήσκουν και χάνονται.

Εις τις ελεγείες του ο ποιητής ομιλεί περί αγαθών και κακών κινούμενος εις άξονα επικαιρότητος, την οποίαν και απεικονίζει.

Εις μίαν κοινωνίαν οι άνθρωποι, κατά τον Θεόγνιν, ανήκουν εις δύο τάξεις είναι η τάξις των αγαθών και η άλλη των κακών.

Βάσις της ευδοκίμησεως των ανθρώπων συνίσταται εις την αποφυγήν της συναναστροφής των κακών. Την αναστροφήν των αγαθών και εναρέτων ανθρώπων συνιστά εκθύμως ο ποιητής.

Π.χ. «**... κακοίσι δε μη προσομίλει ανδράσιν, αλλ' αιεί των αγαθών έχεο**». (31-37)

«εσθλών μεν γαρ απ' εσθλά μαθήσαιο, ην δε κακοίσιν

συμμίσγησ, απολείς και τον εόντα νόον ταύτα μαθών αγαθοίσιν ομίλει».

(... κακούς βεβαίως ανθρώπους μη συναναστρέφεται, αλλά πάντοτε να επιδιώκης την επικοινωνίαν με τους αγαθούς, διότι καλά πράγματα θα μάθης από τους κακούς, εάν συναναστρέφεται κακούς, θα χάσης και το μυαλό σου. Αυτά πληροφορούμενος να συναναστρέφεται τους αγαθούς).

Άλλως τε αποφαίνεται ο ποιητής ότι: «ανδράσιν τοις αγαθοίς έπεται γνώμη τε και αιδώς (635) δηλ. (καθ' όσον εις τους αγαθούς άνδρας συνυπάρχουν σύνεσις και αιδώς).

Καταστροφή πόλεως εκ μέρους αγαθών ανδρών δεν αναφέρεται ποτέ εις τα Θεόγνια ποιήματα, ούτε και μαρτυρείται εκ της Ιστορίας.

Πραιτέρω δέχεται ότι οι κακοί δεν γεννώνται εκ φύσεως, έγιναν κακοί ένεκα φαύλων συναναστροφών, διότι εξ αυτών εδιδάχθησαν τα φαύλα. Αντιστοιχεί προς το «**φθειρουσι ήθη χρηστά ομιλία κακαί**» των αρχαίων, που επαναλαμβάνει ο πολύς Παύλος εις επιστολήν του.

Συμπεραίνει ο ποιητής ότι οι κακοί είναι όχι μόνον ανωφελείς και αλυσιτελείς, αλλά και επιζήμιοι μεγάλως. Ως εκ τούτου ενδείκνυται η αποφυγή της μετ' αυτών αναστροφής.

«Μη ποτέ τοι κακόν άνδρα φίλον ποιείσθαι εταίρον, αλλ' αιεί φεύγειν, ώστε κακόν λιμένα» (113-114) (Καθ' ολοκληρίαν κάποιον κακόν να μη κάμης φίλον, αλλά πάντοτε να τον αποφεύγης, όπως κακόν λιμένα, δηλ. αλίμενον τόπον).

Αξιόλογοι είναι οι λόγοι του Θεόγνιδος περί φιλίας και έχθρας. Οι φιλόσοφοι όλων των εποχών εξαίρουν το νόημα της φιλίας. **ΜΕΡΟΣ Α' - ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ**

Αναπλαστική Σχολή

Πατρών (Ιωνίας 47)

Αύριο Κυριακή 17
Φεβρουαρίου '13

στις 7.00 το απόγευμα θα πραγματοποιηθεί ομιλία με ομιλητή τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Ανδρέα Γεωργακόπουλο

Μηνιαία Σύναξη της Διακονίας Στηρίξεως Γυναικών

Η Ιερά Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας ανακοινώνει ότι την προσεχή Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου 2013 και ώρα 06:00' μ.μ. η Διακονία Στήριξεως Γυναικών «Παναγία η Παραμυθία», της Ιεράς Μητροπόλεώς μας, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της και των πνευματικών εκδηλώσεών της, θα πραγματοποιήσει την μηνιαία συνάντησή της.

Η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στο Κέντρο της Διακονίας, που βρίσκεται στην αίθουσα του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Αγρινίου, στο ισόγειο (Δ. Μακρή 34).

Θα μιλήσει η κα. Χριστίνα Τσιχριτζή - Κακαβιά, Δ/ντρια Δ/νσης Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης του Δήμου Αγρινίου, με θέμα: «Μάρθα και Μαρία, οι δύο τάξεις των χριστιανών». Θα ακολουθήσει διάλογος επί του θέματος.

Καλούνται όλα τα μέλη, οι φίλες εθελόντριες, αλλά και όλες οι γυναίκες που επιθυμούν να την παρακολουθήσουν.

Λίγα λόγια για την Διακονία Στήριξεως Γυναικών

Στο γενικό πλαίσιο της Υπηρεσίας Γυναικείων Θεμάτων και του Διαμητροπολιτικού Δικτύου Γυναικών της Εκκλησίας της Ελλάδος, από τις 13 Φεβρουαρίου 2011, λειτουργεί κανονικά και στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας η Διακονία Στήριξεως Γυναικών «Παναγία η Παραμυθία», με κέντρο το Αγρίνιο.

Οι σκοποί της Διακονίας Στήριξεως Γυναικών, όπως επισημάνθηκαν και ανακοινώθηκαν κατά την ίδρυσή της, είναι:

1. Η αντιμετώπιση συγχρόνων κοινωνικών προβλημάτων, που απασχολούν τη γυναίκα.
2. Η ενδυνάμωση του ρόλου της γυναίκας στο πνευματικό και προνοιακό έργο της Εκκλησίας.
3. Η ανάπτυξη νέων μορφών εθελοντικής δράσης.
4. Η πνευματική, ψυχική στήριξη και κοινωνική προστασία της γυναίκας και της οικογένειάς.

Η Διοικούσα Επιτροπή Γυναικών του Κέντρου Διακονίας οργανώνει και πραγματοποιεί την στήριξη και ενδυνάμωση του ρόλου της γυναίκας, σε ειδικό φιλικό χώρο, στην αίθουσα του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Αγρινίου, στο ισόγειο (Δ. Μακρή 34), (τηλ. επικοινωνίας 26410-

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

32005).

Ώρες λειτουργίας του Κέντρου:

Πρωί: 10:00' - 12:00' π.μ. (Δευτέρα - Τρίτη - Παρασκευή)

Απόγευμα: 04:00' - 06:00' μ.μ. (Τετάρτη και Πέμπτη) (από Μάιο έως Οκτώβριο 05:00' - 07:00' μ.μ.).

Οι δραστηριότητες των εθελοντριών στη Διακονία αγάπης και στήριξης, επεκτείνονται σε συγκεκριμένες ενότητες.

Πρωταρχική σημασία δίδεται στη στήριξη της γυναίκας, στη μεσολάβηση και διευκόλυνσή της προς τις υπηρεσίες. Η Διακονία ανταποκρίνεται στις κλήσεις για συμπράτταση και βοήθεια, κυρίως συντροφιά σε μοναχικά άτομα.

Κάθε Πέμπτη απόγευμα, από ώρα 17:00' έως 19:00' μ.μ., λειτουργεί πρόγραμμα φύλαξης παιδιών, με δημιουργική απασχόληση και εκκλησιαστική παιδεία.

Επίσης, στον τομέα Πρωτογενούς Πρόληψης, προγραμματίζονται ορισμένες ευκαιρίες, σε θέματα Υγείας για τη γυναίκα, μαθήματα Πρώτων Βοηθειών, και άλλες πνευματικές εκδηλώσεις, που θα πραγματοποιούνται στο Κέντρο της Διακονίας «Παναγία η Παραμυθία».

«Η Εκκλησία παρακολουθεί τους κόπους των αστυνομικών»

Στις «στενές σχέσεις» που διατηρεί η Εκκλησία με την Ελληνική Αστυνομία αναφέρθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Ιερώνυμος, κατά την επίσκεψή του στο Αστυνομικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης, όπου μίλησε στην ηγεσία και το προσωπικό της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης.

Ο Αρχιεπίσκοπος επισήμανε ότι οι κληρικοί τρέφουν ιδιαίτερη συμπάθεια προς την ΕΛ.ΑΣ. κι ότι υπάρχει «άνεση στις σχέσεις μας», γεγονός που αποδίδεται, όπως είπε, στον σκοπό που εξυπηρετούν Εκκλησία και Αστυνομία, που είναι «η διακονία μας να λειτουργεί τον άνθρωπο, να τον εξυπηρετεί, να εξυπηρετεί την τάξη. Για να γίνουν αυτά θέλει πολλή δουλειά, κέφι και πολλές φορές αίμα».

Στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Λάγγουρα Πατρών την Δευτέρα 18-2-2013, θα τελεσθεί Αγρυπνία επί τη ιερά μνήμη της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Φιλοθέης της Αθηναίας.
ΩΡΑ: 9-1

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΩ ΑΥΤ/ΤΩΝ
www.automintzas.gr
AutoMintzas - Auto Electric Center
Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σοφία Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860
E-mail: info@automintzas.gr

**Παραδοσιακό Εστιατόριο
"ΚΡΗΝΗ"**

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
- * Νηστίσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

Παντοκράτορας 57
Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ
Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της Ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρρα
azaniatsimara@gmail.com

ΠΥΡΕΤΟΣ ΠΟΣΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ;

...Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρου είδε την πενθεράν αυτού βεβλημένην και πυρέσσουσαν και ήψατο της χειρός αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός και ηγέρθη και διηκόνει αυτώ... αναφέρει το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο (κεφ. Η, στίχοι 14-15). Η πενθερά του Αποστόλου Πέτρου εβασανίζετο από υψηλό πυρετό. Ο Κύριός μας τη θεραπεύει και εκείνη, υγιής πλέον, προσφέρει τις υπηρεσίες της.

Ο πυρετός ή πυρετίο είναι το πιο συχνό σύμπτωμα μιας νόσου. Ο όρος πυρετός έχει την ετυμολογική του ρίζα στη λέξη "πυρ" που ως γνωστόν σημαίνει φωτιά. Ως πυρετός ορίζεται η αύξηση της θερμοκρασίας του σώματος πάνω από τα φυσιολογικά επίπεδα. Στην ουσία υπάρχει ένας "βιολογικός θερμοστάτης" που εντοπίζεται σε ειδικό κέντρο στον εγκέφαλό μας (υποθάλαμος) και ρυθμίζει τη θερμοκρασία του σώματος στις εκάστοτε συνθήκες. Η μέση φυσιολογική θερμοκρασία στους ενήλικες υπολογίζεται στους 36,8 ± 0,4 (Κελσίου) °C. Στην κλινική πράξη ως πυρετός αναφέρεται κάθε αύξηση της θερμοκρασίας του σώματος >37 °C, όταν η μέτρηση γίνεται στη μασχάλια χώρα (συνηθέστερη περιοχή). Βέβαια πέραν αυτού του ορισμού, η θερμοκρασία μας παρουσιάζει διάφορες διακυμάνσεις που έχουν σχέση με τον ημερήσιο κύκλο, την περιοχή μέτρησης (π.χ στόμα) κ.α. Δηλαδή, ένας άνθρωπος παρουσιάζει, φυσιολογικά, μικρές διακυμάνσεις στη θερμοκρασία του σώματός του κατά τη διάρκεια της ημέρας (το απόγευμα, 4-6μμ, είναι ελαχίστη υψηλότερη από το πρωί, 5-6πμ), γεγονός που οφείλεται σε θερμορυθμιστικούς μηχανισμούς του οργανισμού (κυρκαδίου ρυθμός). Επίσης, ηπίως διαφορετική θερμοκρασία θα έχουμε αν η μέτρηση γίνει στο στόμα σε σχέση με τη μασχάλη κ.λ.π (οι θερμοκρασίες στη μασχάλη είναι 0,3-0,5 °C χαμηλότερες απ' ότι στο στόμα).

Η αύξηση της θερμοκρασίας του σώματος σε επίπεδα ανώτερα των φυσιολογικών είναι πάντα παθολογική και οφείλεται σε δύο κύριους μηχανισμούς:

•Α) Σε αδυναμία του σώματος να αποβάλλει την πλεονάζουσα θερμότητα λόγω ανεπάρκειας των θερμορυθμιστικών του μηχανισμών. Στην περίπτωση αυτή μιλούμε για υπερθερμία (>40 °C) και τα αίτια είναι εν δυνάμει πολλά (αφυδάτωση, έκθεση ή άσκηση σε θερμό περιβάλλον, χρήση ορισμένων φαρμάκων, εγκεφαλικές βλάβες, ορμονικές διαταραχές (υπερθυρεοειδισμός) κ.α.

•Β) Άνοδος του σημείου ρύθμισης της θερμοκρασίας ως απάντηση του εγκεφαλικού κέντρου ελέγχου της θερμοκρασίας σε ένα ιατρικό νόσημα ποικίλης αιτιολογίας οξεί ή χρόνια (λοιμώδεις, ρευματολογικό, νεοπλασματικό, ενδοκρινολογικό κ.α)

Υπάρχουν διάφορα είδη πυρετού όπως: 1. Συνεχής, όπου παρατηρείται θερμοκρασία >38 °C με ημερήσιες διακυμάνσεις μικρότερες του 1 °C για λίγες ημέρες (π.χ λοβώδης πνευμονία). 2. Δεκαημέρη πυρετική κίνηση (Δέκατα), με μικρές ημερήσιες διακυμάνσεις της τάξεως 0.5-1 °C (37,2-37,7 °C). Συνήθως εμφανίζει μεγάλη έξαρση τις απογευματινές ώρες, ενώ ο ασθενής εμφανίζει αδυναμία και ήπια επιδόρωση (π.χ φυματίωση και άλλα χρόνια λοιμώδη νοσήματα, νεοπλασίες, ρευματοπάθειες κ.α) 3. Διαλείπων πυρετός, με ταχεία άνοδο της θερμοκρασίας σε υψηλές τιμές (40-41 °C) σε συνδυασμό με ρίγος και αντίστοιχη αιφνίδια πτώση (σε μία ημέρα, ή σε δύο, ή σε τρεις και ανάλογη κατάταξη του συγκεκριμένου πυρετού). 4. Κυματοειδής πυρετός, όπου παρατηρούνται πυρετικά κύματα διάρκειας 8-15 ημερών τα οποία εναλλάσσονται με φάσεις απυρεξίας ανάλογης διάρκειας (χαρακτηριστική εμφάνιση πυρετού στη βρουκέλλωση ή μελιταίο πυρετό).

Η εμφάνιση του πυρετού δύναται να είναι σταδιακή ή αιφνίδια. Στην πρώτη περίπτωση συνοδεύεται από ελαφρό αίσθημα ψύχους (φρίκια), ενώ στη δεύτερη από έντονο αίσθημα ψύχους, τρόμο και τριγμό των δοντιών (ρίγος). Η φάση του ρίγους ολοκληρώνεται εντός ολίγων λεπτών και αντικαθίσταται από αίσθημα θερμότητας. Ρίγος παρατηρείται συνήθως σε σηπτικές καταστάσεις (π.χ πνευμονία, φλεγμονή χοληφόρων, πνευμονοφρίτιδα, σηψαιμία κ.α) Στα παιδιά η άνοδος υψηλού πυρετού μπορεί να συνοδεύεται από έμετο ή σπασμούς. Επί πυρετού, το δέρμα είναι συνήθως θερμό και εξέρυθρο, ενώ ταυτοχρόνως παρατηρείται ταχυκαρδία, κακουχία, κεφαλαλγία, ξηροστομία κ.α

Εν κατακλείδι, ο πυρετός είναι ένα σύμπτωμα το οποίο οφείλουμε να αξιολογούμε, άμα τη εμφανίσει του και αναλόγως τα χαρακτηριστικά και τη διάρκειά του. Κάθε σύμπτωμα είναι μια προειδοποίηση για τον ασθενή. Ταυτοχρόνως αποτελεί εκείνο το σημαντικό στοιχείο που βοηθά στη λύση του "γρίφου" της ασθένειας!

* Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρρα είναι πνευμονολόγος-φυματιολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευσή της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Γηριατρική - Γεροντολογική
Εταιρεία Ν.Δ. Ελλάδος

"Εθελοντική Ιατροκοινωνική
κατ' οίκον Δράση".

Για ανασφάλιστους, αδύρους, και
μη δυνάμεθα άτομα να μετακινηθούν.

Τηλ. 2610/427.040

ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725

"Δώσε το παρών", σήμερα Σάββατο 16/2/2013 στην πλατεία Γεωργίου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

"Εκ μέρους τού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. κ. Χρυσοστόμου μεταφέρω τα συγχαρητήριά του γιά τήν πρωτοβουλία «δώσε το παρών» και την εγκάρδια ευχή του η κίνηση αυτή να στεφθεί από επιτυχία. Για τον λόγο αυτό την προηγούμενη Κυριακή σε όλες τις ενορίες της Μητροπόλεως Πατρών διαβάστηκε μήνυμα τού Μητροπολίτου για την συμμετοχή στην ωραία αυτή προσπάθεια.

Τέτοιες πρωτοβουλίες είναι αξιέπαινες, διότι συνεισφέρουν σε δύο επίπεδα. Τό πρώτο και βασικότερο είναι, ότι προάγουν το ηθικό ποιόν της κοινωνίας μας και καλλιεργούν την μεταξύ μας αλληλεγγύη. Το δεύτερο είναι ότι θα προσφέρουν ανακούφιση σε όσους συμπολίτες μας είναι φτωχότεροι από εμάς. Και δυστυχώς είναι πολλοί και αυξανόμενοι.

Η συνεργασία Ιεράς Μητροπόλεως και Δήμου Πατρών είναι μακρά και αποτελεσματική. Άλλωστε και η Δημοτική Ιμαποθήκη και η Τράπεζα τροφίμων και Παιχνιδιών για τίς οποίες προορίζονται τα αποτελέσματα τής προσπάθειας «δώσε το παρών» είναι δημιουργήματα τής συνεργασίας τοπικής Εκκλησίας και Δήμου. Χαιρόμαστε ιδιαίτερω για τήν συμμετοχή και τού Επιμελητηρίου Αχαΐας αλλά και για την υποστήριξη τών τοπι-

κών Μ.Μ.Ε. τα οποία διαμορφώνουν την κοινή γνώμη προς το αγαθό.

Το σύνθημα τού Μητροπολίτου μας και η αγωνία του είναι να μην μείνει κανείς χωρίς φαγητό στην πόλη μας. Για τον λόγο αυτό ως Μητρόπολη πέρα από το Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο και τα 56 Ενοριακά Φιλόπτωχα Ταμεία, έχουν δημιουργηθεί τόν τελευταίο καιρό 47 ενοριακές «τράπεζες» τροφίμων και άλλων αγαθών για τις ανάγκες των συνανθρώπων μας. Εκατοντάδες μερίδες φαγητού προσφέρονται επί καθημερινής βάσης στα Εκκλησιαστικά συσσίτια (εσπιατόρια) τών ενοριών μας. Καί αυτό διότι κάποιοι είτε δέν έχουν ρεύμα νά μαγειρέψουν τά τρόφιμα είτε είναι ανήμποροι πρός τούτο. Πραγματικά η βοήθεια η οποία προσφέρεται μέσα από το οργανωμένο φιλανθρωπικό έργο τής Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών είναι πολλή μεγάλη. Αυτή η βοήθεια σέ τρόφιμα, ενδύματα και φάρμακα προσφέρεται σε κάθε άνθρωπο, ο οποίος έχει ανάγκη και βρίσκεται στην πόλη μας ανεξαρτήτως θρησκευάματος ή εθνικότητας.

Και πάλι να ευχηθούμε να υπάρξει μαζική συμμετοχή και επιτυχία στην πρωτοβουλία αυτή. Να είστε βέβαιοι, ότι η Ιερά Μητρόπολη και ο Μητροπολίτης μας προσωπικά θα βρίσκονται συμπαραστάτες με κάθε τρόπο σε παρόμοιες πρωτοβουλίες".

"Πνευματική επανάσταση"

Στο πλαίσιο των καθιερωμένων εσπερινών ομιλιών της Ιεράς Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αιγιαλείας μίλησε ο καθηγούμενος της Ιστορικής Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας π. Ευσέβιος Σπανός, με θέμα: "Πνευματική επανάσταση".

Ο π. Ευσέβιος με την μυσταγωγική του ομιλία μας έδειξε τον δρόμο για μια πνευματική επανάσταση ώστε να γυρίσουμε στην Θεοκεντρική παράδοση των προγόνων μας. Ζωή χωρίς Χριστό και χωρίς υπέρβαση του εγώ δεν μπορεί να υπάρξει. Για να υπερβούμε την οικονομική κρίση, που στην πραγματικότητα είναι πνευματική και προσωπική κρίση του καθενός μας, θα πρέπει να υπερβούμε τον εαυτό

μας να γίνουμε Εκκλησία, δηλαδή να βάλουμε στην προσωπική μας ζωή την έμπρακτη θυσιαστική αγάπη την αλληλεγγύη και την συναντίληψη για τον συνάνθρωπο.

Μια κοινωνία στηριζόμενη στο Χριστό σε όλες τις πτυχές της καθημερινής της ζωής, πολιτικές, πνευματικές, οικονομικές και την αγάπη μπορεί να υπερβεί τις οποιαδήποτε ανάγκες.

Προέτρεψε όλους μας να κυρίως τους νέους να ακούσουμε το κάλεσμα του Χριστού «Δεύτε πρός με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς».

Ο Ελληνορθόδοξος πολιτισμός θα πρέπει να γίνει και πάλι ο φάρος του κόσμου και του πολιτισμού με λάβαρο τον Χριστό προσευχόμενος και αγιαζόμενος, ο λαός του Θεού, θα μείνει ελεύθερος, απροσκήνητος και ανυπότακτος.

Σας γνωστοποιούμε, ότι την Κυριακή 17^η Φεβρουαρίου θα ομαλίσει ο κ. Παναγιώτης Αχιλλιάς, Φιλολόγος-θεολόγος, με θέμα «Εκκλησία και Κόσμος. Πορείες παράλληλες»

Θεία Λειτουργία εις τον Ι.Ν. Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου

Την Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου 2013, επί τη 8η επετεΐω εις Επίσκοπον χειροτονία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου, εις το ναύδριο του Ιωάννου του Θεολόγου της Αρχιεπισκοπής Πατρών θα τελεσθεί το πρωΐ Θεία Λειτουργία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

- ☑ ΤΕΜΠΛΑ
- ☑ ΘΡΟΝΟΙ
- ☑ ΑΜΒΩΝΕΣ
- ☑ ΠΑΓΚΑΡΙΑ

- ☑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
- ☑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
- ☑ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
- ☑ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005

Έξι χρόνια από την κοίμηση του Μητροπολίτου Θεοκλήτου

Έξι χρόνια συμπληρώθηκαν από την εκδήμια (12 Φεβρουαρίου 2007) του μακαριστού Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κυρού Θεοκλήτου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς, την ημέρα της κοιμήσεως του μακαριστού, τέλεσε τρισάγιο στον τάφο του, που βρίσκεται στον περίβολο της Ιεράς Μονής Παναγίας Ελεούσης Αιτωλικού.

Ο αείμνηστος Μητροπολίτης Θεόκλητος ποιμανε αξίως την Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας περισσότερο από σαράντα χρόνια και άφησε μνήμη αγαθού ποιμένου.

ΝΕΑΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Το χορευτικό τμήμα της Νεανικής Ομάδας Αγίου Δημητρίου Πατρών, συμπληρώνει φέτος 20 χρόνια λειτουργίας και διοργανώνει μια μουσικοχορευτική εκδήλωση στο Συνεδριακό Κέντρο του Α.Τ.Ε.Ι. Πατρών με τίτλο: «Το πανηγύρι ήταν πολύ κι ο τόπος ήταν λίγος...». Σας προσκαλούμε λοιπόν σε ένα λαογραφικό σεργιάνι όπως αυτό εκφράζεται στα πανηγύρια της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας, της Καρπάθου και της Πελοποννήσου, μέσα από ήθη, έθιμα και τοπικές παραδόσεις όπως αυτές συναντιούνται στο θρησκευτικό και λαϊκό αίσθημα των κατά τόπους περιοχών.

Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί αύριο Κυριακή 17 Φεβρουαρίου 2013 και ώρα 7 μ.μ. στο Συνεδριακό Κέντρο του Α.Τ.Ε.Ι. Πατρών.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

(Μιαούλη 57)

ΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ:

"Η ΖΩΝΤΑΝΗ ΕΛΠΙΔΑ"

ΟΜΙΛΗΤΗΣ:

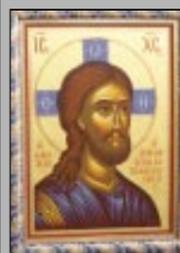
Ο Αρχιμανδρίτης

π. Γαβριήλ Αθανασιάδης

(Ιεροκέρυξ της Ι.Μ. Πατρών)

Κυριακή 17 Φεβρουαρίου '13
Ώρα 6.00 μ.μ.

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928)

"ΤΖΕΛΑΤΗ

ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση Αγιογραφίας,
γκραβούρες αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692, ΟΙΚΙΑΣ: 2610/329.930